

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 9/2006

Cena \$ 2.50

SEPTEMBER 2006

Medžugorje v Hercegovině

Medžugorská farnost leží v hornaté části Hercegoviny asi 25 km jihozápadně od diecézního sídla a neoficiálního hlavního města Hercegoviny Mostaru a asi 30 km východně od Jaderského moře. Do farnosti patří sedm menších vesnic rozložených mezi horami, z nich největší, ve které žijí Chorvaté, byla pojmenována Medžugorje – Mezihoří. Starý medžugorský kostel pocházel z roku 1897. Byl postaven na měkkém podloží a hrozilo mu zřícení. Po druhé světové válce byl o 200 metrů dále postaven nový kostel a byl částečně dokončen v roce 1969. Stavba obou věží byla dokončena až později. Nový kostel je trojlodní a je zasvěcen apoštolu sv. Jakubovi. V průčelí jsou tři vchody. V době výstavby kostela se mnozí dovili, proč se v tak malé farnosti staví tak velký kostel, do kterého se vejde téměř 3000 lidí. Budoucnost však ukázala, že kostel byl předurčen, aby splnil zvláštní úlohu.

Asi 2 km od kostela se vypíná hora Križevac, vysoká 520 m. Na jejím vrcholu zbudovali medžugorští farníci v roce 1933 při příležitosti 1900 výročí Kristovy smrti asi 14 m vysoký betonový kříž. Potřebný stavební materiál vynesli lidé na horu sami. Dva kilometry výhodně od Križevace se táhne nižší kopec Crnica, na jehož svahu v místě zvaném Podbrdo začala mariánská zjevení. Pod kopcem leží vesnička Bijakoviči, z níž pochází většina vizionářů. V okolí vesnic se rozprostírají malá políčka, na kterých se převážně pěstuje vinná réva a tabák jako zdroj obživy pro místní obyvatele. Prší zde málo, a proto se tu obilí téměř nepěstuje.

V květnu 1981 se konalo v Římě setkání charismatiků, jehož se zúčastnil také fran-tiškán z Hercegoviny Otec Tomislav Vlašič. Tam ho světoznámá irská vizionářka sestra Brieghe Mc Kenna prorocky viděla sedět uprostřed davu lidí a od něho tekly proudy živé vody a misionář z charismatické komunity „Lion de Juda“ (Lev z Judeje) Otec Emiliano Tardif při modlitbě nad Otcem Vlašičem, jenž si stěžoval na tvrdé pronásledování komunistickým režimem, vyslovil proroctví přicházející od Boha: „Neboj se, posílám vám Matku.“ A za měsíc Matka Boží do Medžugorje opravdu přišla.

Vizionáři zprava: Ivan, Marija, Ivanka, Mirjana, Jakov a Vicka při zjevení

I když Matku Boží během 25 let stále trvajícího zjevení vidělo více lidí, k hlavním vizionářům řadíme 4 dívky a 2 chlapce. Během těch 25 let všichni vizionáři založili vlastní rodiny a prošli různými životními cestami, nám nezbyvá, než se omezit jen na stručný popis vizionářů v prvních letech zjevení a v současné době.

Ivanka Ivankovičová – narozená 21. června 1966, má bratra a sestru. Matka jí zemřela v dubnu 1981. Otec pracoval v továrně v Německu. V domácnosti s nimi žila babička. Ivanka v době zjevení navštěvovala gymnázium v Mostaru. Před začátkem zjevení byla povahově uzavřená a neodvažovala se veřejně vystupovat. Její každodenní zjevení Panny Marie bylo ukončeno 7. května 1985, neboť jí bylo zjeveno všech deset tajemství. Matka Boží totiž svěřuje postupně vizionářům deset tajemství a těm, kterým je všechny svěřila, se přestává každodenně zjevovat a omezuje zjevení pouze na jeden den v roce. Ivanka bude mít zjevení 25. června až do konce svého života. 28. prosince 1986 se Ivanka provdala za Rajka Elez v kostele sv. Jakuba v Medžugorje. Má tři děti a bydlí v přifařené Medžugorské vesnici Miletiň.

Mirjana Dragičevićová – narozená 18. března 1965, má bratra. Žila v Sarajevě

a do Bijakoviči dojížděla k babičce. Její otec byl rentgenolog. V době zjevení chodila do gymnázia. Je to citlivá dívka a z vizionářů nejvzdělanější. Panna Maria se jí přestala každodenně zjevovat 25. prosince 1982 a každý rok se jí zjevuje v den jejich narozenin 18. března. Později se jí začala opět zjevovat na první úterý v měsíci a někdy jsou jí svěřena veřejná poselství. V září 1989 se provdala za Marka Soldo – Itala. Mají dvě dcery a bydlí v Bijakoviči, kde mají ubytovnu pro poutníky.

Vicka Ivankovičová – narozená 3. září 1964, má sedm sourozenců. Její otec pracoval v továrně v Německu. Vychodila jeden ročník textilní školy, další studium na počátku zjevení přerušila. Povahově je velmi živá, obětavá a v zásadních věcech dovede být opravdová a důsledná. Má doposud každodenní zjevení. 26. ledna 2002 se provdala za Mario Mijatoviče a mají dvě děti. Nejvíce ze všech vizionářů se setkávala a dosud setkává s poutníky. Panna Maria jí nadiktovala svůj životopis, který bude uveřejněn, až jí k tomu Matka Boží dá dovolení. Jednou jí Panna Maria řekla: „Přišla jsem naposled, abych lidstvo obrátila, více již nesestoupím.“

Pokračování na str. 12

**Foto na titulní straně:
Kostel sv. Jakuba v Medžugorji**

Zásvětná modlitba Srdci Mariinu

Ó, přechisté Srdce Mariino, přeplněné dobrotou, projev svoji lásku k nám. Plamen Tvého Srdce, Maria, kéž sestoupí na všechny lidi. My Tě bezmezně milujeme. Vtiskni do našeho srdce pravou lásku, ať po Tobě toužíme. Ó, Maria, dobrotivá a pokorná srdcem, vzpomeň na nás, když zhřešíme. Ty víš, že všichni lidé hřeší. Ó, dej, ať se skrze Tvé přechisté a mateřské Srdce uzdravíme z každé duchovní nemoci. Dej, ať vždy můžeme vidět dobrotu Tvého mateřského Srdce a ať se skrze plamen tvého Srdce obrátíme. Amen.

Zásvětná modlitba Srdci Ježíšovu

Ó, Ježíši, víme, že Ty jsi byl milosrdný a že jsi za nás dal své Srdce. To je korunováno korunou z trní a našimi hříchy. Ó, víme, že i dnešního dne nás prosíš, abychom nezboudili. Ježíši, vzpomeň na nás, když zhřešíme. Dej nám podle svého Srdce, abychom se všichni milovali. Ať ustane nenávist mezi lidmi. Projev svoji lásku. My Tě všichni milujeme, a přejeme si, abys nás svým pastýřským srdcem uchránil před hříchem. Vejdí do každého srdce, Ježíši! Klepej, klepej na naše srdce. Buď trpělivý a neúnavný. My jsme ještě uzavření, protože jsme ještě nepochopili Tvoji lásku. Klepej vytrvale a dej, ó, dobrý Ježíši, ať Ti otevřeme srdce alespoň, když si připomeneme Tvoje muka, která jsi snášel za nás. Amen.

Tyto dvě modlitby sdělila Panna Maria v Medžugorji vizionářce Jeleně Vasiljové (nepatří mezi skupinu šesti medžugorských vizionářů).

Modlitba Jana Pavla II. k Panně Marii 8. 12. 2002

„Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis“!

Pros za nás všechny, Matko.

Pros za lidstvo,

které trpí bídou a nespravedlností,
násilím a nenávistí, terorem a válkou.

Pomoz nám kontempletovat svatým růžencem
tajemství Toho, který je náš Mír,
abychom se tak všichni cítili zavázáni
ke zvláštním službám míru.

Shlížej se zvláštní pozorností na zem,

ve které se narodil Ježíš,
zem kterou jste společně milovali,
a která je dnes nadále sužována.

Pros za nás, Matko naděje!

Daruj nám mírem naplněné dny,
bdi nad našimi cestami.

Učiň, ať uvidíme tvého Syna

v plnosti radosti v nebi. Amen.“

Socha Panny Marie v Medžugorji

MÍR, MÍR
MÍR

nic než

Je třeba,

aby se lidé smířili s Bohem
i mezi sebou

Je třeba

věřit, modlit se a postit
litovat svých selhání
a obracet se k Bohu

Vzkaz Matky Boží, třetí den medžugorských zjevení 26. června 1981

Modlitba ke Královně Míru

Matko Boží a matko naše Maria, Královno Míru!

Přišla jsi k nám, abys nás vedla k Bohu.

**Vypros nám od Něho milost,
abychom Mu podle Tvého příkladu i my mohli nejen říci:**

"Ať se mi stane podle Tvého slova!",

ale také to uskutečnit.

**Do Tvých rukou vkládáme svoje ruce,
abys nás skrze tyto nesnáze a obtíže přivedla k Němu.**

Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Věřím v Boha, 7x Otče náš, 7x Zdrávas Maria, 7x Sláva Otci

LITURGICKÁ ČTENÍ

25. neděle v mezidobí - 24. září 2006

1. ČTENÍ - Mdr 2, 12a.17-20

Čtení z knihy Moudrosti.

Bezbožníci řekli: „Čiňme na spravedlivého, podívejme se, zda jsou pravdivá jeho slova, zkusme, jak to s ním skončí. Je-li spravedlivý Božím synem, Bůh se ho ujme a vysvobodí ho z ruky protivníků. Zkoušejme ho souzením a trápením, abychom poznali jeho mírnost a přesvědčili se o jeho trpělivosti. Odsoudíme ho k haněbné smrti, zda najde ochranu, jak říká.“

2. ČTENÍ - Jak 3, 16-4.3

Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Milovani! Kde vládne nevraživost a sobeckost, tam je zmatek a kdejaká špatnost. Moudrost shora je však především čistá, dále pokojná, shovívavá, poddajná, plná milosrdenství a dobrých skutků, ne obojetná ani pokrytecká. Ti, kdo usilují o pokoj, rozsévají v pokoji semeno, jehož plodem je spravedlnost. Z čeho vznikají války, z čeho boje mezi vámi? Jen z vašich žádostí, které bojují ve vašich údech. Žádáte, ale nemáte; zabijíte a nenávidíte, a přesto nemůžete dosáhnout ničeho; bojujete a válčíte, ale nic nemáte, protože neprosíte. Prosíte, a nic nedostáváte, protože prosíte špatně: chcete to potom rozplýtvat na své rozkoše.

EVANGELIUM - Mk 9, 30-37

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš a jeho učedníci sestoupili z hory a procházeli Galilejí, ale on nechtěl, aby o tom někdo věděl. Poučoval totiž své učedníky a říkal jim: „Syn člověka bude vydán lidem do rukou a zabijí ho, ale za tři dni po své smrti vstane.“ Oni však té řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat. Potom přišli do Kafarna. Když byl v domě, zeptal se jich: „O čem jste cestou rozmlouvali?“ Oni mlčeli, protože cestou mezi sebou rozmlouvali o tom, kdo z nich je největší. Ježíš se posadil, zavolal si svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.“ Pak vzal dítě, postavil ho před ně, objal ho a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí kvůli mně, mne přijímá; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“

26. neděle v mezidobí - 1. října 2006

1. ČTENÍ - Num 11, 25-29

Čtení ze čtvrté knihy Mojžíšovy.

Hospodin sestoupil v oblaku a mluvil k Mojžíšovi; vzal z ducha, který spočíval na něm, a dal ho sedmdesáti mužům starcům. Když na nich duch spočinul, dostali se do prorockého vytržení, ale později se to už nestalo. Dva muži z nich zůstali v táboře, jmenovali se Eldad a Medad. I na nich spočinul duch, neboť byli mezi těmi, kdo byli písemně určení. Nevyšli však do stánku úmluvy a dali se do prorokování v táboře. Tu přiběhl jeden chlapec a oznámil Mojžíšovi: „Eldad a Medad prorokují v táboře.“ Jozue, syn Nunův, Mojžíšův služebník od mládí, řekl: „Pane můj, Mojžíši, zabraň jim v

tom!“ Mojžíš mu odpověděl: „To tak žárlíš kvůli mně? Kéž by Hospodin udělal z celého národa proroky, kéž by dal Hospodin spočinout svému duchu na nich!“

2. ČTENÍ - Jak 5, 1-6

Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Nuže tedy, vy boháčci: plačte a naříkejte nad strastmi, které na vás přijdou. Vaše bohaté zásoby hnijí a vaše šatstvo rozežirají moli. Vaše zlato a stříbro rezaví, a ten rez bude svědčit proti vám a stráví vaše tělo jako oheň. Hromadili jste si majetek i v tyto poslední dny. Ale mzda, o kterou jste ošidili sekače, kteří vám požali pole, ta mzda křičí a křik vašich ženců pronikl k sluchu Pána zástupů. Na zemi jste hýřili a oddávali se rozkoším, krmili jste se i tehdy, když už už nastávala řež. Odsoudili jste spravedlivého a připravili ho o život - a on se vám nebrání.

EVANGELIUM - Mk 9, 38-43.45-47-48

Slova svatého evangelia podle Marka.

Jan řekl Ježíšovi: „Mistře, viděli jsme někoho, jak vyhání zlé duchy v tvém jménu. Bránili jsme mu, protože není tvým učedníkem.“ Ježíš však řekl: „Nebraňte mu! Přece žádný, kdo ve jménu mém vykoná zázrak, nemůže pak hned o mně mluvit špatně. Kdo není proti nám, je s námi. Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: neprijde o svou odměnu. Kdo by svedl ke hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří věří ve mne, pro toho by bylo lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře. Svádí-li tě tvá ruka, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez ruky, než abys přišel s oběma rukama do pekla, do neuhasitelného ohně. Svádí-li tě tvoje noha, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez nohy, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla. Svádí-li tě tvoje oko, vyloupni ho! Lépe, abys vešel do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, kde jejich červ nehyne a oheň nehasne.“

27. neděle v mezidobí - 8. října 2006

1. ČTENÍ - Gen 2, 18-24

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Hospodin Bůh řekl: „Není dobré, že člověk je sám. Udělám mu pomocníka, který by se k němu hodil.“ Hospodin Bůh uhněl z hlíny všechnu divokou zvěř a všechno nebeské ptactvo a přivedl je k člověku, aby viděl, jaké jim dá jméno: takové mělo být jejich jméno, jak by všechny živočichy pojmenoval. A člověk dal jméno všem krotkým zvířatům, nebeskému ptactvu a veškeré divoké zvěři, ale pro člověka se nenašel pomocník, který by se k němu hodil. Tu Hospodin Bůh seslal na člověka hluboký spánek, a když usnul, vzal jedno z jeho žeber a to místo uzavřel masem. Hospodin Bůh pak ze žebra, které vzal z člověka, vytvořil ženu a přivedl ji k člověku. Ten zvolal: „To je konečně kost z mých kostí a tělo z mého těla. Bude se nazývat manželkou, neboť z manžela byla vzata.“ Proto muž opustí otce i matku a přidrží se své ženy a budou jeden člověk.

2. ČTENÍ - Žid 2, 9-11

Čtení z listu Židům.

Bratři! Vidíme, že Ježíš, který byl trochu ponížěn pod anděly, protože vytrpěl smrt, je korunován slávou a ctí, aby z milosti Boží

za všechny lidi podstoupil smrt. Bylo jistě vhodné, aby ten, pro něhož a skrze něhož je všechno, přivedl do slávy mnoho synů tím, že utrpením zdokonalil původce jejich spásy. Vždyť ten, kdo posvěcuje, i ti, kteří jsou posvěcováni, mají stejný původ. Proto se neostýchá nazývat je svými bratry.

EVANGELIUM - Mk 10, 2-16

Slova svatého evangelia podle Marka.

Přišli farizeové a zeptali se Ježíše, smí-li se muž se ženou rozvést, chtěli ho tím přivést do úzkých. Odpověděl jim: „co vám přikázal Mojžíš?“ Řekli: „Mojžíš dovolil vystavit jí rozlukový list a rozvést se.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal tento příkaz! Na začátku při stvoření však Bůh 'učinil lidi jako muže a ženu'. 'Proto opustí muž otce i matku, připojí se ke své ženě, a ti dva budou jeden člověk.' Už tedy nejsou dva, ale jeden. A proto: co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!“ V domě se ho učedníci ještě jednou na to zeptali. Řekl jim: „Kdo se rozvede se svou ženou a ožení se s jinou, dopouští se vůči ní cizoložství. Rozvede-li se žena se svým mužem a vdá se za jiného, dopouští se cizoložství.“ Matky přinášely k Ježíšovi děti, aby jim požehnal. Ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš viděl, rozmrzelo ho to a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království. Amen, pravím vám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde.“ Bral je do náručí, kladl na ně ruce a žehnal jim.

28.neděle v mezidobí - 15.října 2006

1. ČTENÍ - Mdr 7, 7-11

Čtení z knihy Moudrosti.

Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti v úděl jsem přijal. Jí jsem dal přednost před žezly a trůny a bohatství ve srovnání s ní jsem pokládal za nic. Nesrovnával jsem s ní neocenitelný drahý kámen, protože všechno zlato je vzhledem k ní jen troška písku a za bláto lze počítat vedle ní stříbro. Miloval jsem ji nad zdraví a krásu, chtěl jsem ji mít raději než denní světlo, poněvadž nehasne její záře. Spolu s ní se mi dostalo všeho dobra a skrze ni nespočetného bohatství.

2. ČTENÍ - Žid 4, 12-13

Čtení z listu Židům.

Boží slovo je plné života a síly, ostřejší než každý dvojsečný meč: proniká až k rozdělení duše a ducha, kloubů a morku, a pronáší soud i nad nejvnitřnějšími lidskými myšlenkami a hnutími. Není tvora, který by se před Bohem mohl ukrýt, před jeho očima je všechno nahé a odkryté a jemu se budeme zodpovídat.

EVANGELIUM - Mk 10, 17-30

Slova svatého evangelia podle Marka.

Když se Ježíš vydával na cestu, přiběhl nějaký člověk, poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?“ Ježíš mu odpověděl: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh. Znáš přikázání: 'Nezabiješ, nezcizoložíš, nepokradeš, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i matku!'“ On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem zachovával od svého mládí.“ Ježíš na něho pohlédl s

láskou a řekl mu: „Jedno ti schází: Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!“ On pro to slovo zesmutněl a odešel zarmoucen, protože měl mnoho majetku. Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: „Jak těžko vejdu do Božího království ti, kdo mají bohatství!“ Učedníci užasli nad jeho slovy. Ježíš jim však znovu řekl: „Děti, jak je těžké vejít do Božího království! Spiš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království.“ Oni užasli ještě víc a říkali si mezi sebou: „Kdo tedy může být spasen?“ Ježíš na ně pohlédl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Vždyť u Boha je možné všechno.“ Tu mu řekl Petr: „My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou.“ Ježíš odpověděl: „Amen, pravím vám: Nikdo není, kdo by opustil dům, bratry nebo sestry, matku nebo otce, děti nebo pole pro mě a pro evangelium, aby nedostal stokrát víc nyní v tomto čase: domy, bratry a sestry, matky a děti i pole, a to i přes pronásledování, a v budoucím věku život věčný. A tak mnozí první budou posledními a poslední prvními.“

29.neděle v mezidobí - 22.října 2006

1. ČTENÍ - Iz 53, 10-11

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodinu se zalíbilo zdrtít svého Služebníka utrpením; jestliže dá na usmíření svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho, skrze něho se zdaří Hospodinův plán. Pro útrapy své duše uvidí světlo, nasytí se svým poznáním. Můj spravedlivý Služebník ospravedlní mnohé, neboť sám ponese jejich viny.

2. ČTENÍ - Žid 4, 14-16

Čtení z listu Židům.

Bratři! Máme vynikajícího velekněze, který prošel až do nejvyššího nebe: je to Ježíš, Boží Syn. Proto se pevně držíme svého vyznání. Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy se nedopustil hříchu. Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci.

EVANGELIUM - Mk 10, 35-45

Slova svatého evangelia podle Marka.

K Ježíšovi přistoupili Zebedeovi synové Jakub a Jan a řekli mu: „Mistře, rádi bychom, kdybys nám splnil, oč tě požádáme.“ Odpověděl jim: „Co chcete, abych pro vás udělal?“ Řekli mu: „Dej, ať v tvé slávě zasedneme jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici.“ Ale Ježíš jim řekl: „Nevíte, co chcete. Můžete pít kalich, který já piji, nebo dát se ponořit v křest, ve který já budu ponořen?“ Oni mu odpověděli: „Můžeme!“ Ježíš jim řekl: „Kalich, který já piji, pít budete, a v křest, ve který já budu ponořen, ponoření budete. Ale posadit po mé pravici nebo levici není má věc, nýbrž je pro ty, kterým je to připraveno.“ Když to slyšelo ostatních deset, rozmrzeli se na Jakuba a Jana. Ježíš si je zavolal a řekl jim: „Víte, že ti, kdo se pokládají za panovníky, tvrdě vládnou národům a velmoži dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vašim služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.“

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 31.srpna 2006

Politické události

**Sněmovna zvolila
(staro)nové vedení,
premiér Paroubek
mohl podat demisi**

Teprve deset týdnů po parlamentních volbách a na sedmý pokus se nově zvolená Poslanecká sněmovna dokázala shodnout na svém vedení, byť s dočasným předsedou. Tím se v pondělí 14.srpna stal Miloslav Vlček (ČSSD). Místopředsedy dolní komory jsou Miroslava Němcová a Lucie Talmanová (ODS), Lubomír Zaorálek (ČSSD), Vojtěch Filip (KSČM) a Jan Kasal (KDU-ČSL). Nováčky ve funkcích jsou Vlček a Talmanová, Zaorálek v minulém období Sněmovnu vedl a ostatní místopředsedové již tuto funkci vykonávali. Vlček (45) byl zvolen po dohodě všech sněmovních stran a po veřejném příslibu, že z funkce odstoupí, pokud by důvěru získala vláda při prvním pokusu (v případě vlády ODS by se zřejmě novým předsedou Sněmovny stal předseda ČSSD Jiří Paroubek), pokud by byl při druhém pokusu předsedou vlády jmenován sociální demokrat (pak by sněmovnu vedl občanský demokrat) nebo předtím, než by měl využít ústavního práva předsedy PS a při třetím pokusu navrhnout prezidentovi kandidáta na premiéra. V historii ČR se stalo poprvé, že předseda PS nebyl zvolen v prvním termínu. Premiéři (minulí i budoucí) v čele dolní komory parlamentu naproti tomu žádnou novinkou nejsou, Miloš Zeman byl nejprve předsedou PS (1996-1998)

a pak premiérem (1998-2002), Václav Klaus vedl PS (1998-2002) již jako expremiér, což by byl i případ Jiřího Paroubka. Po zvolení vedení mohla skončit ustavující schůze sněmovny a poté mohla podat demisi dosluhující vláda Jiřího Paroubka. Fakticky bude jeho kabinet vládnout až do jmenování nové vlády.

**Prezident Klaus jmenoval
novým premiérem Mirka
Topolánka (ODS)**

Prezident Václav Klaus jmenoval 16.srpna předsedu ODS, vítěze červnových parlamentních voleb, Mirka Topolánka novým premiérem. Ten má měsíc čas na sestavení vlády a jednání o její podpoře. Nová vláda se musí do 30 dnů od jmenování premiéra ucházet o vyslovení důvěry v Poslanecké sněmovně. Topolánek, pověřený prezidentem již dříve povolebním vyjednáváním, se sice dokázal shodnout na koaliční smlouvě s lidovci a zelenými, ale ti dali společně s ODS jen 100 mandátů. Veškerá jednání se sociálními demokraty o podpoře či toleranci trojkoalice k ničemu nevedla, proto projekt padl. Poté, co se Topolánek rozhodl jednat s ČSSD, ohlásily obě menší strany někdejšího trojkoaličního uskupení KDU-ČSL a Strana zelených odchod do opozice. Jednání špiček ODS a ČSSD o případné podpoře menšinové vlády ODS jsou zatím bez výsledku.

Po uzávěrce: V pátek 1.září předložil Topolánek prezidentu Klausovi návrh nové vlády, prezident oznámil, že

proti žádnému z kandidátů nemá námitek a vládu jmenuje v pondělí 4.září. 30 dnů bude mít nová vláda na to, aby předložila své programové prohlášení ve Sněmovně a požádala o důvěru. Předseda opoziční ČSSD Paroubek se dal slyšet, že od této strany vláda podporu nedostane a sám se připravuje na to, že on dostane šanci sestavit vládu v druhém kole.

**Premiérová manželka Pavla
Topolánková kandiduje
do Senátu proti ODS**

Za zprávu dne označili novináři 14.srpna oznámení, že Pavla Topolánková se bude v Ostravě ucházet o senátorské křeslo za stranu Politika 21.století, kterou založila někdejší televizní moderátorka a dnes poslankyně Evropského parlamentu Jana Bobošíková. Premiér, který se informací dověděl jen den před zveřejněním, komentoval kandidaturu své ženy zdrženlivě: "Je to moderní, nezávislá žena. Rozhodla se, mě to sice trochu překvapilo, nemíním to nijak zvlášť komentovat." Otázku, zda její kandidatura není vyústěním údajných domácích problémů, o nichž informují média, označil podle Práva za nekorektní. Bývalá středoškolská profesorka, přezdívaná ostravská Hillary, dosud bez výhrad podporovala svého muže a jeho ODS, svým vystoupením na kongresu ODS v roce 2002 mu zřejmě pomohla i k funkci předsedy, když strana hledala náhradu za zakladatele Václava Klause. Média přesto za krokem Topolánkové vidí manželskou krizi a kandidaturu interpretují jako vzporu či odplatu za nevěru, spekuluje se o blízkém vztahu Topolánka k poslankyni za ODS Lucii Talmanové. Topolánkovi problémy přizná-

vají (premiér nepřímo potvrdil i blízký vztah k Talmanové), ale informaci, že se rozvádějí, popřeli. Politoložka Vladimíra Dvořáková z Vysoké školy ekonomické soudí, že kandidatura může oslabit Topolánkovu pozici uvnitř strany: "Zejména pro ten konzervativní proud je důležitá taková ta tradiční rodina". Politologovi Petru Justovi z Fakulty sociálních věd, kterého také citovala ČTK, připadá načasování kandidatury i výběr Politiky 21 zvláštní. Udělala to v momentě, kdy se její muž pokouší horco těžko sestavit vládu, připomněl. První kolo senátních voleb se uskuteční 20. a 21.října, za Politiku 21 kandidují další známé osobnosti, např. zpěvák Martin Maxa, moderátorka Mirka Čejková či bývalý vojenský prokurátor a komunistický kandidát na prezidenta ČR při volbě v roce 2003 Miroslav Kříženecký. Jedním z programových cílů Politiky 21 je zrušení Senátu, veřejností nejmeně oblíbené instituce.

**Korupce v České
konsolidační agentuře**

V noci z úterý na středu 26.července policie zatkla členku představenstva České konsolidační agentury (ČKA) Radku Kafkovou a obvinila ji z úplatkářství. Současně s ní byli vzati do vazby bývalý zaměstnanec ČKA Josef Tykva a pražský podnikatel Pavel Hrach. Úplatek, který Kafkové předal Josef Tykva, domovní prohlídka objevila v garáži. Nalezených 400 000 korun bylo podle sdělení policie první splátkou třímilionového úplatku v souvislosti s prodejem třímiliardového dluhu ve společnosti Cetus, který byl prodán záhadně britské společnosti Arrowrise Ltd. Tento dluh přešel na

ČKA ze zkrachovalé banky IPB. Kdo je skutečným vlastníkem britské firmy, která ve výběrovém řízení nabídla nejvíce, zatím policie neví. Jednou z nezodpovězených otázek je také cena, kterou Arrowrise za dluh Cetusu zaplatila. Agentura od ní dostala relativně slušnou sumu 560 milionů korun, vzhledem k tomu, že dva odhadci stanovili hodnotu pohledávky na pouhých 160 a 174 milionů korun. Média proto spekulují o tom, že ve firmě Cetus jsou ukryty nějaké informace, o nichž ČKA nevěděla, ale Kafková je mohla znát. O tajemství mohl vědět také někdo blízký Cetusu, nebo IPB. Zpravodajský server Aktualne.cz citoval nejmenovaného právního experta, který se domnívá, že "někdo si potřebuje ohlídat, aby skončily všechny promlčecí lhůty, které se vztahují na někdejší obchody Cetusu. Anebo je naopak chce ještě využít." Nový majitel pohledávky by se tak ochránil před nějakými hrožícími spory, nebo v opačném případě by takové spory mohl vyvolat. Média dále zveřejnila domněnku, podle níž v Cetusu bylo více prostředků na pokrytí dluhů, než tušila sama ČKA. Cetus totiž kdysi měl ve svém portfoliu podřízený dluh zkrachovalé banky IPB, který byl - a možná ještě je - krytý státní zárukou v hodnotě 300 až 500 milionů korun. V pondělí 7.srpna policie zatkla dalšího podezřelého v aféře po jeho návratu z dovolené v Turecku. Je jím podnikatel Josef Lopata, který byl v roce 1999 několik měsíců ředitelem strojírenského koncernu ČKD Praha Holding, kam ho dosadila IPB. Zpočátku se média domnívala, že obviněná manažerka Kafková ovlivňovala

cenu pohledávky za společností Cetus. Podle pozdějších policejních poznatků Kafková pouze vynášela interní informace o prodeji pohledávky. Tyto informace údajně prodávala Hrachovi a Tykvovi a zřejmě i Lopatovi. Policie, která případ sledovala tři roky, se domnívá, že ten, kdo Kafkovou přes Tykvu a Hrachy uplácel, je majitel britské společnosti Arrowrise Ltd. Radka Kafková (39) absolvovala v roce 1989 VŠ báňskou v Ostravě, po čtyřech letech nastoupila do finančního sektoru, do roku 1997 pracovala v úvěrových odděleních bank (Česká spořitelna, Česká banka, Union banka). Pak se na dva roky stala ředitelkou úvěrových pohledávek v ČNB, odkud přešla do ČKA.

CzechTek organizované a naposled

Na rozdíl od loňského roku, kdy policejní zásah proti technoparty CzechTek se stal politickou událostí, letos proběhl festival technohudby bez konfliktu. Konal se v řádně pronajatém prostoru bývalého vojenského újezdu nedaleko obce Mašťov v Doupovských horách. O víkendu 29.-30. července se zde shromáždilo kolem čtyřiceti tisíc mladých lidí, kterým do tance hrála hudba ze 160ti soundsystémů z celé Evropy. Ohlášená akce se konala za asistence policie, hasičů i záchranářů, situaci přijel zkontrolovat i ministr vnitra František Bublan s policejním prezidentem Vladislavem Husákem. Po skončení technoparty pořadatelé s dobrovolníky areál uklidili a odvezli z něj na 90 tun odpadků, což ministr obrany Karel Kühnl komentoval slovy: "Prostor je prakticky ve stejném stavu, v jakém byl před zahájením CzechTeku.

Je tedy i nadále plně použitelný pro účely armády." Jak uvedla MF Dnes, armáda pronajala plochu 64 hektarů organizátorům akce na dva týdny za 24 225 Kč. Organizátor technoparty Tomáš Vainer poděkoval armádě za naprosto profesionální přístup a obyvatelům okolních obcí za toleranci. Zároveň oznámil, že letošní 13.ročník Czech Teku byl ročníkem posledním. "CzechTek se stal masovou záležitostí, a vytratil se tak duch toho, čím by technoparty měla být," vysvětlil.

V Ústí nad Labem nejezdily čtyři dny autobusy

Spor Dopravního podniku Ústeckého kraje (DPUK) s Krajským úřadem Ústeckého kraje způsobil, že zde ve dnech 1.-4.srpna nefungovala veřejná autobusová doprava. Čtyřdenní dopravní kolaps v Ústeckém kraji postihl na 40 tisíc lidí. Dopravce DPUK zastavil provoz svých linek, když mu krajský úřad odmítl uhradit údajné ztráty 315 milionů korun za veřejnou dopravu. Loni dostal DPUK od kraje 180 milionu korun, jeho ztráty však prý byly 245 milionů a letos přišla DPUK s dalšími požadavky. Podle hejtmána Jiřího Šulce (ODS) bylo meziroční navýšení požadavků pro kraj nepřipustné. Proto samospráva již k 1.květnu vypověděla DPUK smlouvu a vypsala koncesní řízení na nového dopravce, kterým se stal ČSAD Česká Lípa. DPUK se snažil vynutit splnění svých finančních nároků zastavením provozu dříve, než nastoupí nový dopravce. Krajskému úřadu se podařilo během dvou nocí zabezpečit sedmdesát procent spojů. Využil k tomu nabídky dopravců z jiných krajů. DPUK se na některé linky později vrátil. Situace by se definitivně mě-

la vyřešit 9.září, kdy po Ústeckém kraji budou jezdit autobusy ČSAD Česká Lípa.

Velká bankovní loupež u Slavkova

Druhá největší bankovní loupež v historii ČR se stala ve středu 9.srpna ráno na silnici u Slavkova na Moravě. Bankovní vůz přepadlo pět ozbrojených mužů v policejních uniformách, kteří si odnesli lup v hodnotě kolem 80 milionů korun. Dosud největší bankovní loupeži s odcizenými 153 miliony korun bylo přepadení obrněného vozu bezpečnostní agentury v Praze 16.září 2002, které mělo stejný scénář: lupiči se maskovali za policisty.

Ze Slovenska

Premiér Fico navštívil Irák, jeho strana slíbila, že SR stáhne vojáky

Sociálnědemokratický předseda slovenské vlády Robert Fico se při návštěvě Iráku utvrdil v tom, že zhruba stovka slovenských vojáků by se měla vrátit domů. Slovensko by mělo pomáhat iráckým silám zejména ve výcviku a navázat na rozvinutou hospodářskou spolupráci z doby bývalého Československa, řekl podle ČTK Fico novinářům po návratu do Bratislavy. Firmy a odborníci by se mohli uplatnit zejména ve stavebnictví, ropném a vojenském průmyslu a ve strojírenství. "Náš závazek, pokud jde o programové prohlášení vlády, samozřejmě splníme," prohlásil Fico. Jeho strana Smer - sociální demokracie před červnovými volbami prohlašovala, že bude chtít z Iráku odvolat vojáky, které tam Slovensko vyslalo za premiéra Mikuláše Dzurindy. Podle Fica neměly vojenský

zásah proti režimu Saddama Husajna a působení mezinárodních sil v Iráku oporu v mezinárodním právu. Působení slovenské jednotky v Iráku je navíc podle premiéra velmi neefektivní, neboť už několik měsíců nemůže vykonávat odminovací práce. Proti stažení slovenských ženistů se však postavila koaliční LS-HZDS Vladimíra Mečiara. Fico navštívil Irák 17.srpna s ministrem zahraničních věcí Janem Kubišem a ministrem obrany Františkem Kasickým. Setkal se s premiérem Nurim Malikim a vrchním velitelem spojeneckých vojsk v Iráku.

SMK žaluje předsedu

Slovenské národní strany za urážky Maďarů

Slovenská Strana maďarské koalice 14.srpna oznámila, že podala trestní oznámení na předsedu vládní Slovenské národní strany Jána Slotu za jeho výroky o maďarské menšině. "Ján Slota svými prohlášeními jednoznačně naplnil všechny znaky trestného činu hanobení národa, rasy a přesvědčení," citovala ČTK mluvčí SMK Liviú Solymosovou. "Slota začíná stupňovat svá nenávistná prohlášení vůči příslušníkům maďarské národnosti a frekvencí a nenávistným obsahem svých výroků způsobuje stále větší trauma a obavy o další budoucnost maďarské národnosti, klidného života ve Slovenské republice a zároveň vnáší nepřátelské nálady a citění do vztahů mezi příslušníky slovenské a maďarské národnosti žijícími na území Slovenské republiky," uvádí SMK. Podle mluvčího a šéfa poslaneckého klubu SNS Rafaela Rafaje je podnět neadekvátní. "Předseda Slotu zdůrazňuje, že jeho kritika nesměřuje vůči maďarské men-

šině, ale především vůči SMK, jejíž zástupci často nejsou loajální vůči Slovenské republice," řekl Rafaj agentuře ČTK. Nejdiskutovanější byl Slotův rozhovor pro české Lidové noviny, v němž se pochvalně vyslovil o odsunu sudetských Němců a vyzval k zákazu SMK. Agentura připomněla, že maďarská menšina tvoří na Slovensku přibližně 10% obyvatelstva a že SMK po předčasných červnových parlamentních volbách zůstala po osmi letech působení ve vládním kabinetu v opozici.

Ekonomika

Rekordní koruna

Česká měna ve středu 9.srpna těsně překonala úroveň svého historického maxima 28,10 Kč za jedno euro; jednu dobu se obchodovala za 28,09 Kč/EUR. Podle analytiků zpevnění domácí koruny souvisí s pozitivní náladou vyvolanou zveřejněným výsledkem obchodní bilance a příznivou situací na trzích. Za poslední rok koruna vůči euru posílila o 4,5 procenta a vůči dolaru o 8,5 procenta. Koruna 17.srpna posílila vůči dolaru až k 21,72 Kč/USD, a o tři haléře tak překonala rekord z letošního 10.srpna. Důvodem byl propad americké měny na světových trzích. Jak uvedly Hospodářské noviny, čeští podnikatelé se posílení kursu trvale přizpůsobují především zvyšováním efektivity výroby a produktivity práce. Nepříjemná situace trvá u velmi silného kursu koruny vůči dolaru. Tento stav výrazně znesnadňuje možnosti českých exportérů na dolarových trzích a má prý za následek dlouhodobé utlumování vývozu do těchto oblastí.

Plán státního rozpočtu na rok 2007

Deficit státního rozpočtu na příští rok by neměl překročit 88 miliard korun. Shodl se na tom dosluhující kabinet Jiřího Paroubka. Příjmy státu mají podle návrhu ministra financí Bohuslava Sobotky činit 886,7 miliard a výdaje 974,7 miliard korun. Návrh vychází z očekávaného růstu ekonomiky 5%, míry inflace 2,8% a míry nezaměstnanosti 7,4%. Klíčové rozhodnutí o podobě rozpočtu bude ale až na nové vládě, která by ho měla do konce září předložit Poslanecké sněmovně.

Kurzovní lístek ČNB

1. 9. 2006 (střed)

EUR, 1	28.235
Kanada, 1	19.940
Slovensko, 100	74.849
USA, 1	22.031

Kultura

Zemřel Vojtěch Zamarovský

Ve věku 86 let zemřel v Praze slovenský spisovatel, překladatel a publicista Vojtěch Zamarovský. Patřil mezi významné spisovatele literatury faktu. Popularitu u čtenářů si vydobyl v roce 1960 knihou Za sedmi divy světa. Následovala další díla s historickou tematikou, kromě jiných Bohové a hrdinové antických bájí, Za tajemstvím říše Chetitů, Na počátku byl Sumer a Objevení Tróje. Ondřej Neff, jiný spisovatel literatury faktu, v nekrologu ocenil zvláště jeho poslední dvě díla z počátku sedmdesátých let Dějiny psané Římem a Vzkříšení Olympie, která jsou apoteózou myšlenky demokracie v evropském prostoru.

Český balet v zahraničí

V pátek 4.srpna vystoupili první sólisté baletu Národ-

ního divadla Tereza Podařilová a Alexander Katsapov spolu se sólisty Adélou Pollertovou a Michalem Štípou na mezinárodním baletním galapředstavení v rámci festivalu Spafest 2006 ve městě Tunbridge Wells v anglickém hrabství Kent. Pollertová a Katsapov se představili v duetu z baletu Zlatovláska Jana Kodeta. Podařilová s Štípou zatančili pas de deux z představení Louskáček-Vánoční příběh Yourie Vamose a duet, který pro ně vytvořil hlavní choreograf Anglického národního baletu Christopher Hampson. Spafest 2006 je typickým letním festivalem se širokým rozpětím žánrů, které sahá od představení klasického baletu a divadla až po jazzové koncerty pod širým nebem.

Trutnov hostil nejstarší domácí rockový festival Open Air Music Festival

V neděli 20.srpna vyvrcholil v Trutnově 19.ročník mezinárodního hudebního festivalu, k jehož největším hvězdám ze zahraničí patřili The Presidents of the USA a z domácích The Plastic People of the Universe, Buty, Monkey Business nebo Support Lesbiens. Na třech scénách se vystříдалo na sto kapel a zpěváků. V rámci "pamětnického okénka" vystoupila Eva Pilarová, která v areálu podle médií vzbudila větší rozruch než zahraniční hvězdy. Přehlídka klade důraz nejen na hudbu, ale i na ekologii a sociální oblast. Letošní ročník pořadatelé věnovali svým dětským idolům: Rychlým šípům, Tomu Sawyerovi a Vinnetouovi jako symbolům čestnosti, statečnosti a dobrodružství. Do Trutnova jezdíval v minulých letech pravidelně i Václav Havel, ale poslední dva ročníky vynechal.

Zemřel dokumentarista Jan Špáta

Jeden z nejvýznamnějších představitelů současného českého dokumentárního filmu Jan Špáta (74) zemřel 18. srpna po krátké těžké nemoci. Za svůj život natočil mnoho desítek dokumentárních filmů. Profesionální kariéru ukončil v roce 1998 dvoudílným autobiografickým snímkem Lásky, kterou opouštím.

Sport

Desetibojař Šebrle je mistrem Evropy

Čtyřikrát dosáhli čeští atleti na evropském šampionátu v Göteborgu (7.- 13. srpna) na stupně vítězů. Největší úspěch zaznamenal desetibojař Roman Šebrle, který obhájil čtyři roky staré zlato z Mnichova. Jen po úvodním sprintu byl sedmý, jinak po celý průběh závodu držel první pozici. Útok na 8800 bodů nevyšel, ale i 8526 mu stačilo k jasnému vítězství. Tomáš

Dvořák byl dvanáctý. Stříbrnou medaili získala v poslední den mistrovství oštěpařka Barbora Spotáková. Prvním pokusem hodila 65,64 metru a dlouho vedla. Ve čtvrté sérii ji však překonala německá reprezentantka Steffi Neriussová výkonem 65,82. Další cenný kov přineslo české výpravě oštěpařské klání. Trojnásobný olympijský vítěz v hodu oštěpem Jan Železný se rozloučil se svojí závodnickou kariérou bronzovou medailí, kterou ve svých čtyřiceti letech získal za výkon 85,92 metru. Před ním se umístili Nor Andreas Thorkildsen (88,78 m) a Fin Tero Pitkamaki (86,44 m). Překvapením šampionátu byla stříbrná medaile výškaře Tomáše Janků, který přeskočil laťku ve svém osobním rekordu 234 centimetrů a díky nižšímu počtu pokusů porazil domácí Švédy Holma a Thornblada. Zvítězil Rus Andrej Silnov (236 cm). Naopak nej-

větším zklamáním bylo sedmé místo diskařky Věry Čechlové či desátá pozice tyčkařky Pavly Hamáčkové.

Jágr vyhrál Zlatou hokejku už posedmé

Jaromír Jágr je posedmé vítězem ankety českých novinářů Zlatá hokejka o nejlepšího hokejistu uplynulé sezóny. Útočník zámořského týmu New York Rangers vyhrál s přesvědčivým náskokem. V hlasování získal 507 bodů, druhý Tomáš Kaberle 433. Třetí místo patří Davidu Výbornému. V nejlepší desítce je devět hráčů z NHL, mezi ně se prosadil pouze Petr Bříza. Spartánský gólman, který dovedl tým k mistrovskému titulu a poté ukončil kariéru, obsadil páté místo. Výsledky 38. ročníku: 1. Jaromír Jágr (New York Rangers) 507 bodů, 2. Tomáš Kaberle (Toronto) 433, 3. David Výborný (Columbus) 326, 4. Aleš Hemský (Edmonton) 183, 5. Petr Bříza (Sparta Praha) 164, 6. Fran-

tišek Kaberle (Carolina) 162, 7. Marek Židlický (Nashville) 148, 8. Martin Erat (Nashville) 145, 9. Václav Prospal (Tampa Bay) 127, 10. Martin Straka (New York Rangers) 125.

Češi přes kanál La Manche

V nejlepším ženském čase všech dob překonala 5. srpna kanál La Manche česká plavkyně Yvetta Hlaváčová, která na uplávání vzdálenosti 36 kilometrů potřebovala 7 hodin a 25 minut. Pokus o překonání kanálu oběma směry po čtrnácti hodinách Hlaváčová kvůli podchlazení a vyčerpání vzdala. O den později dvacetiletý David Čech jako první občan České republiky přeplaval La Manche na jeden záťah v obou směrech. Svůj pokus dokončil v pondělí ráno, když strávil ve vodě 19 hodin a 54 minut. Kvůli silným proudům musel uplavat 80 kilometrů, kvůli odlivu jednu chvíli stál dvě hodiny na místě.

FILMOVÉ VEČERY

na Generálním konzulátu ČR v Chicagu

každý druhý čtvrtek v měsíci v 7,00 PM

Filmy budou promítány v českém znění s anglickými titulky. Vstupné je zdarma, ale vzhledem k omezené kapacitě je nutné se předem zaregistrovat na telefonním čísle 312 861 1037 nebo e-mailem na adrese chicago@embassy.mzv.cz.

První film uvedeme 14. září v 7,00 PM

Román pro ženy

režie: Filip Renč, scénář a autor literární předlohy: Michal Viewegh, v hlavních rolích účinkují: Marek Vašut, Simona Stašová, Zuzana Kanóczová, Stella Zázvorková a další

Czech Voice of Cleveland WERE 1300-AM

Sundays: 1.00 - 2.00 p.m.

Host: Frank Moravcik

WHK 1220-AM

Sundays: 3.00 - 5.00 p.m.

Host: Joe Kocab

Vážení krajané,

rádi bychom Vás pozvali ke sledování vysílání nově vzniklé televizní společnosti OrbisTV.

Kde a kdy? Každý pátek od 7 do 8 hodin večer na 48. kanálu veřejné televize nebo na kanálu 248 kabelové televize Comcast.

Dále každou neděli od 11 do 12 hodin ráno na 23. kanálu veřejné televize.

Vysílání je rovněž možné sledovat kdykoliv na webových stránkách

www.orbistv.com

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Církev si připomněla 450. výročí úmrtí svatého Ignáce z Loyoly

Bohoslužbami v mnoha chrámech po celém světě oslavil jezuitský řád 31.července svátek a úmrtí den svého zakladatele svatého Ignáce z Loyoly (1491-1556). V den slavnosti byl v bazilice v Loyole přítomen peruánský arcibiskup Pedro Barreto a evropští jezuitští provinciálové. V Loyole také v rámci svátku svatého Ignáce začal kongres na téma "Následování Krista v dnešním světě". Úvodem promluvil baskický teolog prof. Jon Sobrino, který v roce 1989 unikl v Salvadoru atentátu. Obětí útoku se tehdy stalo šest jezuitů. Jezuitský řád započal 3.12.2005 speciální Jubilejní rok na památku Ignáce z Loyoly a jeho dvou spolupracovníků, svatého Františka Xaverského (1506-1552) a Petra Fabera (1506-1546). K otevření tohoto jubilejního roku měl v Javiru (Navarra) promluvu generál jezuitů P. Peter-Hans Kolvenbach. Svatý Ignác se narodil 31.5.1491 na zámku Loyola v Baskicku jako poslední syn baskického šlechtice. Zemřel 31.7.1556 v době, kdy jím založený řád měl již více jak 1.000 členů. V současnosti jich má zhruba 20.000. Generál jezuitů o jejich činnosti dnes říká: Svatého Ignáce vedla jeho velká touha pomáhat duším k ustanovení vzdělávacího apoštolátu. Sensibilita sv. Ignáce k sociálním problémům však dodnes představuje také jeden z pilířů jezuitského působení. Neustále se snažíme vyhledávat každou cestu, která svědčí o Boží lásce. Po 450 letech od smrti sv. Ignáce se svět, samozřejmě, změnil, ale zásadní problémy a potřeby člověka zůstávají stejné. Proto není divu, že Tovaryšstvo Ježíšovo se i dnes nasazuje v podobných oblastech, v jakých působilo i v Ignácových dobách. Jeho touha pomáhat osobám přivedla Ignáce k zavedení vzdělávacího apoštolátu, který je dodnes jednou z nejdůležitějších oblastí našeho působení. A sociální problémy, které cítil sv. Ignác, a jeho aktivní pomoc chudým a sociálně slabým jsou trvalým posláním a výzvou Tovaryšstva. Musíme pokračovat ve vytrvalém hledání všech způsobů věrohodného svědectví lásky Boží prostřednictvím našeho nasazení pro spravedlnost. Misijní činnost, pro niž svatý František Xaverský kdysi vyplul do Indie, představuje i dnes obrovské pole působnosti, v níž chce tento řád uskutečňovat vlastní charisma. A pokud jde o počet jezuitů, kteří jsou aktivní na misijních územích je Tovaryšstvo Ježíšovo stále největším misijním řádem.

Eucharistický kongres Afroameričanů

V hlavním městě Spojených Států ve Washingtonu D.C. se uskutečnil ve dnech 2. a 3. září africký národní eucharistický kongres. Pro afroamerické katolíky, žijící v USA řadu generací, je příležitostí znovu uvažovat nad významem eucharistie v jejich životě. Novým přistěhovalcům nabízí kromě duchovní posily také podporu církevního společenství v obtížném procesu integrace do společnosti. Téma kongresu, který proběhl ve washingtonském chrámu Neposkvrněného početí P. Marie a na Americké katolické univerzitě, znělo: „Africké slavení Eucharistie.“ Jeho cílem bylo zdůraznit specifické kulturní a duchovní tradice Afroameričanů, založené na křesťanských a rodinných hodnotách. S úvodním projevem afroamerického eucharistického kongresu ve Washingtonu vystoupil pomocný biskup z Chicaga,

Joseph Perry, koordinátor pastorače afrických a karibských společenství ve Spojených Státech. Podle odhadů působí v USA přes 1000 řeholnic a 900 kněží afrického původu.

Setkání žáků Benedikta XVI.

V apoštolském paláci v Castel Gandolfu probíhá počátkem září studijní setkání sdružení někdejších studentů Benedikta XVI. tzv. „Ratzinger - Schülerkreis“. Letos diskutují nad tématem „Stvoření a evoluce“. Tradice setkávání studentů Josepha Ratzingera sahá do doby jeho působení na Řezenské universitě. Zachována zůstala po jeho jmenování mnichovských arcibiskupem i po přesídlení do Říma na místo prefekta Kongregace pro nauku víry. Iniciátorem studijních dní v Castel Gandolfu byl vídeňský arcibiskup, kardinál Schönborn, který se také setkání osobně účastní.

Diecézní beatifikační proces Jana Pavla I. se chýlí ke konci

Diecézní beatifikační proces papeže Jana Pavla I. bude ještě letos dokončen a veškerá dokumentace bude předána na příslušnou Vatikánskou kongregaci. Oznámil to vicepostulátor tohoto beatifikačního procesu v diecézi Belluno, z níž - přesněji z malé vesničky Canale d'Agordo - pocházel Albino Luciani, tedy papež Jan Pavel I., na jehož krátký, ale výrazný pontifikát chtěl navázat po svém zvolení na Petrův stolec kard. Karol Wojtyła tím, že přijal stejné jméno. V diecézním beatifikačním procesu, který byl zahájen roku 2003 bylo vyslechnuto již 170 svědků ve 190 sezeních. 26. srpna to bude 28 let, co se nástupem kardinála Albina Lucianiho na Petrův stolec začal nejkratší pontifikát v dějinách papežství. Úcta k tomuto papeži úsměvu, jak byl nazván médii, je hlavně v Itálii velká a je vyšetřován dokonce už i k blažhořečení potřebný zázrak. 27. září se chystá diecéze Belluno na pouť do Říma, spojenou se zvláštní audiencí u Benedikta XVI., a 28. září v den výročí smrti papeže Jana Pavla I. bude biskup Belluna Mons. Andrich slavit mši sv. v bazilice sv. Petra v Římě. Diecézní proces bude ukončen zřejmě letos na podzim.

Prohlášení kardinála Vlk k vystoupení zpěvačky Madonny

Předseda Komise pro veřejné záležitosti České biskupské konference kardinál Miloslav Vlk učinil k chystaným koncertům zpěvačky Madonny v České republice následující prohlášení: V příštích dnech se bude v Česku konat megakonzert americké popové zpěvačky tzv. "Madonny" na jejím turné "Confessions Tour". Kromě toho, že tyto koncerty byly ve světě vždy rychle vyprodány, vyvolávají tato kontroverzní, až skandální vystoupení všude také ostrou kritiku představitelů různých křesťanských církví - v Německu, v Itálii, v Rusku - a mnoha lidí, kteří si váží duchovních hodnot a respektují je... My křesťané nehodláme posuzovat uměleckou hodnotu těchto megashow, ale jasně říkáme, že jsou pro nás naprosto nepřijatelná jako urážka náboženského citění věřících, jako zesměšňování křesťanské víry a jako zneužívání ústředního křesťanského symbolu - kříže. Je velmi pohoršující, že se v dnešní době na pohrdání a urážkách křesťanského vyznání vydělávají obrovské miliony. Je také bolestné, že se k takovému kupčení s křesťanskými hodnotami mlčí. Za pár roků nikdo nebude vědět, kdo je zpěvačka "Madonna", ale pravá Madona bude uctívána dál.

Podle zpráv Rádia Vaticana a České biskupské konference

GREGOR MENDEL:

Zasévání semínek genetiky

Výstava v Chicagu od 15.zář 2006 do 1.dubna 2007

Gregor Mendel, opat augustiniánského kláštera na Starém Brně

jak augustiniánský mnich, který bádál sám s relativně jednoduchými prostředky, přišel na kloub jedné z nejsložitějších záhad vědy.

Tato výstava se pak dále zaměří na vzestup genetiky optikou hlavních milníků, počínaje objevením chromozomů přes slavný model DNA Jamese Watsona a Francise Cricka, a rovněž poukáže na to, jak dnešní vědci využívají genetiky k rozřešení otázek vývoje, konzervace a kultivace plodin.

Panely s fotografiemi v životní velikosti (knihovna opatství, kde Mendel studoval, Fly Room univerzity Columbia, kde Thomas H. Morgan zkoumal genetiku ovocných mušek na počátku dvacátého století, a moderní laboratoř DNA) budou kombinovány s odbornými nástroji a artefakty, které ilustrují změny ve vědeckém prostředí za posledních 150 let.

Jak to Mendel dokázal? Díky důkladně promyšlenému a pilnému výzkumu, který s úzkostlivou pečlivostí následoval vědeckou metodu, která spočívá v pozorování, hypotéze, předpovědi, experimentu a závěru. Během osmi let Mendel vypěstoval několik generací rostlin hrachu a pečlivě sledoval výsledky. Odhaduje se, že vyšlechtil okolo 28 tisíc rostlin, ve kterých napočítal zhruba 300 tisíc hrášků. Takto nahromadil obrovské množství dat a stal se jedním z prvních biologů, kteří kdy aplikovali statistickou analýzu při zpracování svých závěrů. Mendel zjistil, že všechny rostliny a živočichové mají určité „elementy“, které ovlivňují dědičnost tělesných rysů z rodiče na potomka. Tyto elementy dnes nazýváme „geny“.

„Tato výstava nabízí vzrušující příležitost jak rozšířit porozumění genetiky nad lidská onemocnění a projekt lidských genomů, do oblasti přírodní historie a moderní evoluční biologie,“ řekla

Shannon Hackett, kurátorka v oddělení ptactva na katedře zoologie při The Field Museum. „Mít příležitost poznat životní příběh jednoho z velkých myslitelů v oblasti biologie, je jedna z nejlepších věcí na tom, být akademičkou,“ dodala.

Charles Darwin, Mendelův současník, neměl tušení o Mendelově výzkumu. Avšak principy Darwinovy teorie spočívaly právě na vysvětlení dědičnosti, které Mendelova práce poskytovala. Jejich teorie byly později spojeny do oboru, který dnes nazýváme moderní syntézou evoluční biologie. Jejich monumentální objevy tak vytvářejí základy moderní biologie.

„Bez Mendelových objevů by evoluční biologie neměla svůj podklad. Ačkoliv používáme při výzkumu genetiky dokonalejší nástroje a analýzy, Mendelovy myšlenky uplatňujeme dodnes,“ řekl Kevin Feldheim, manažér Pritzkerovy laboratoře pro molekulární systematiku a evoluci při The Field Museum.

Moderní Mendelové

Jak doktorka Hackett, tak doktor Feldheim jsou na této výstavě představeni v sekci nazvané Moderní Mendelové. Jsou to současní vědci, kteří používají Mendelovy objevy a jejich znalosti genetiky ke studiu světa kolem nich. Některé z těchto výzkumů zahrnují aplikování genetiky při kultivaci plodin, studium původu a předků, mapování genomů, nebo například řešení nových záhad dědičnosti.

Doktorka Hackett pracuje na velkém multi-institucionálním projektu, který má určit „strom života“ ptactva. Společně se svými kolegy zpracovávají poznatky z oblasti genetiky, fyziologie a chování, aby tak odhalili evoluční vztah mezi hlavními liniemi ptactva.

Pokračování na str.24

Jeden z nejdůležitějších vědeckých objevů zůstal po 35 let bez povšimnutí. Roku 1865 Gregor Mendel oznámil výsledky svých pokusů křížení rostlin a předložil základní zákony dědičnosti. Tím poskytl sice koncept hypotetický, avšak umožňující hluboký pohled do podstaty toho, jak se tělesné rysy přenášejí z generace na generaci. Tato průkopnická práce byla ignorována až do přelomu století, kdy ji další vědci znovuobjevili a ověřili. Od té doby je Mendel uznáván jako otec genetiky, přestože příběh o tom, jak se jím stal, zůstává dodnes relativně neznámý.

Chicagské The Field Museum se proto rozhodlo zvýšit povědomí o Mendelově nesmírném přínosu vědě a připravilo výstavu nazvanou **Gregor Mendel: Planting the Seeds of Genetics**.

Tato informativní, inovační a interaktivní expozice se otevře pro veřejnost 15. září 2006 a potrvá do 1. dubna 2007. Návštěvníkům povypráví příběh o tom,

Medžugorje v Hercegovině

Pokračování ze str. 2

Marija Pavlovičová – narozená 1. dubna 1965, má dvě sestry a tři bratry. Její otec byl rolník. Vyučila se kadeřnicí – v době začátku zjevení končila školu v Mostaru. Od raného dětství projevovala zbožnost. Má stále každodenní zjevení a 25. každého měsíce jí sděluje Panna Maria poselství, které předává kněžím v Medžugorje a ti je oznamují celému světu. V roce 1993 se provdala za Paulo Lunetti, žijí v Itálii a mají čtyři chlapce. Často navštěvují Medžugorje, kde vlastní dům.

Ivan Dragičević – narozený 25. května, má ještě dva sourozence. Jeho otec byl rolníkem. Na počátku zjevení začal studovat gymnázium ve Visoku u Sarajeva s úmyslem stát se knězem, ale svá studia nakonec přerušil jednak pro těžkosti v učení a také když poznal, že nemá kněžské povolání. 23. října 1994 se oženil s Laureen Murphy v kostele sv. Leonarda v Bostonu, Massachusetts. Ivan má stále každodenní zjevení, má dvě dcery a jednoho chlapce a žije s rodinou v Bostonu, ale v letních měsících odjíždí do Medžugorje, kde mají ubytovnu pro poutníky.

Jakov Čolo – narozený 3. června 1971, je nejmladší z vizionářů. V době, kdy zjevení začalo, chodil do základní školy v Medžugorje. V prvních letech zjevení mu zemřeli oba dva rodiče. Učil se velmi dobře, byl povahově živější, měl rád kopanou a hudbu, ale po smrti svých rodičů se uzavřel do sebe a začal se vyhýbat společnosti. Na Velikonoce 1993 se oženil s italskou dívkou Anaisou a mají tři děti. Bydlí v Bijakoviči, kde mají ubytovnu pro poutníky. Poslední každodenní zjevení měl 12. září 1998. Od té doby se mu Panna Maria zjevuje každého roku na Hod Boží vánoční.

Ivanka a Vicka jsou sestřenice, stejně jsou spřízněni Mirjana a Jakov, Ivan a Mirjana i když mají stejná jména nejsou příbuzní.

Jak došlo k prvnímu zjevení. Ve středu 24. června 1981 kolem 5 hodin navečer šla Ivanka a Mirjana z vesnice Bijakoviči. Najednou se Ivanka podívala na kopec Crnica, pod nímž vedla cesta a lekla se. Ve vzdálenosti asi 200 metrů v místě, kterému říkali Podbrdo, uviděla nad keři, které rostou na vápencové skále, mimořádně velkou příjemnou záři, nad níž se vznášela dívka. Současně s úlekem na ni padl pocit něčeho úžasného a po-

svátého. Citila, že zjev má nebeský charakter. Obrátila se na Mirjanu a vzrušeně vykřikla: „Podívej se, tam je Gospa (v Chorvatsku se pro Pannu Marii používá označení Gospa). Mirjana se podívala do svahu, ale nic neviděla. Obrátila se na Ivanku a řekla: „Přeskočilo ti v hlavě? Proč by se nám tady zjevila Panna Maria? Nekřič takové hlouposti a pojď pryč, nebo tě někdo uslyší a vysměje se nám!“ Dívky se vrátily do Bijakoviči a chtěly o tom hovořit s Vickou, ale ta spala. Vrátila se totiž z Mostaru, najedla se a tvrdě usnula. Obě dívky požádaly její sestru Zdenku, aby Vicku po vyspání poslala za nimi na cestu. Mirjana a Ivanka šly opět na cestu pod kopec. Mezi domy je potkala Milka, sestra pozdější vizionářky Marije. Všechny tři dívky pokračovaly k místu, kde před chvílí spatřila Ivanka zjevení. Ale když došly na křižovatku, kde se odbočuje k domkům, Ivanka se zvědavě podívala na kopec a strnula. Žáivé zjevení tam bylo opět. Vzrušeně vykřikla: „Podívejte se, Panna Maria je tam zase!“ Tentokrát spatřily i Mirjana a Milka nádherné ženské zjevení s dítětem v náručí, jak se vznáší nad křovisky. Po chvíli přiběhla Vicka, kterou vzbudila sestra. Viděla, jak všechny tři dívky strnule zírají do svahu. Měla dojem, že jsou vylekané a velmi vzrušené. Dobíhající volala: „Co je to, co se děje? Je tam had?“ „Ne, had ne! Je tam Gospa“ odpovídala Milka. „Jaká Panna Maria? To není možné!“ vykřikla Vicka. Protože se myslela, že tam dívky opravu vidí hada, shodila z nohou padající opánky a dala se na útěk po cestě k domu Ivana. Po chvíli se zastavila a propukla v pláč. Dotklo se jí, že si děvčata dělají legraci z Panny Marie. Domnívala se, že tam vidí zmiji a říkají, že je to Panna Maria. Za okamžik k ní přišel Ivan, pozdější vizionář a jeho starší kamarád, rovněž Ivan, vyučený soustružník. Trhali jablka a hráli nedaleko kopanou. Ptali se, proč pláče a ona jim vše vypověděla a požádala je, aby dívkám řekli, že taková legrace se s Pannou Marií nedělá. Oba chlapci se tam s Vickou vrátili, a když došli na rozcestí k dívkám, ty jim ukazovaly, kde je Panna Maria. Najednou ji všichni spatřili, jak se vznáší ve velké záři nad keři. Matka Boží jim kynula rukou, ale oni nepochopili, že je zve nahoru. Za chvíli se Ivan z toho zjevení vylekal, že

se dal na útěk, pak utekla také Vicka a za další minutu zjevení zmizelo. Když Panna Maria odešla, zbývajících dětí vzrušeně mezi sebou hovořily o tomto zážitku. Protože při zjevení kromě strachu prožívaly něco mimořádně krásného a povznášejícího, což se nedalo přirozeně vysvětlit, došly k názoru, že to musela být Panna Maria, která, jak velmi neurčitě věděly, se někdy zjevuje.

Na druhý den ve čtvrtek 25. června se Ivanka, Mirjana a Vicka setkaly a živě hovořily o včerejších zážitcích. Pak se dohodly, že k večeru půjdou znovu na cestu pod kopcem a podívají se, zda na Podbrdu nebude opět zjevení. Potom hovořily s Ivanem a jeho starším přítelem, zda též půjdou. Ivan projevil zájem, ale jeho přítel odmítl s tím, že zjevení viděl včera. Ve skutečnosti mu více vadilo, že by tam byl s dětmi. Malý Jakov, bratranec Mirjany projevil také zájem o zjevení. A když maminka Milky uslyšela, jak se domlouvá se svou sestrou Marijí, rozhodla: „Někdo mi musí doma pomáhat. Milka viděla Pannu Marii včera a tak tam dneska půjde Marija.“ Na cestu pod kopec Crnicu nešly všechny děti současně, ale domluvily se tak, že pokud se Matka Boží zjeví, někdo přiběhne pro ostatní.

Po 5. hodině vyšla Ivanka, Mirjana a Vicka k místu, z něhož předcházející den zjevení viděly. Když přicházely k rozcestí, najednou se přes celé nebe silně zablýsklo a Ivanka první uviděla Pannu Marii. Hned poté ji spatřily i Vicka a Mirjana. Vicka doběhla pro Mariju, Jakova a Ivana. Ti hned utíkali k rozcestí. Když byli všichni pohromadě, všimli si, že zjevení na ně kyne rukou. Pochopili, že mají jít nahoru. Rozběhli se do prudkého kopce a vzdálenost asi 200 metrů uběhli během několika minut. Běželi jako by je něco neslo. Vůbec nevnímali tmí a ostré vápencové kameny. Zablýsknutí zpozorovalo též několik lidí z vesnice. Když viděli, že děti běží nahoru, rozběhlo se asi 15 dospělých za nimi. Na Podbrdu byla Panna Maria mezi třemi keři, kousek nad zemí a jakoby stála na zářícím obláčku. Vizionáři se ve vzdálenosti 3 – 4 metry od ní zastavili, padli na kolena a jako ve vytržení zírali na tu nepopsatelnou krásu. Vzrušením se chvěli, slzy jim kanuly z očí, jen zírali a nevnímali čas. Za chvíli přiběhli další lidé. Vizionáři se poněkud uklidnili a napadlo je, že by měli udělat něco, co by se tomu zjevení líbilo. Protože věřili, že je to Panna Maria, začali se modlit Otče náš, Zdrá-

vas Maria a Sláva Otcí. Víc neuměli. Během modlitby se Panna Maria velmi mile usmívala, bylo vidět, že ji to těší. Po modlitbě nastalo chvíli ticho. Pak promluvil Ivanka a zeptala se, jak to dopadlo s její maminkou, která nedávno nečekaně zemřela v nemocnici. Panna Maria se s pochopením pousmála a řekla, že maminka se má dobře, že je již s ní, aby si nedělala starosti. Marija a Jakov odpověď Matky Boží neslyšeli. Mirjana požádala Pannu Marii o znamení, aby byl důkaz, že zjevení je pravé, ale na tuto prosbu nijak nereagovala. Dále se Matky Boží někdo zeptal, zda přijde opět. Na tento dotaz Panna Maria souhlasně kývla hlavou. Po chvíli blaženého zírání na Matku Boží se ona s nimi mile rozloučila slovy: „Bud' te s Bohem, anděle moji“ a odešla.

25. června letošního roku uplynulo 25 let od chvíle, co se Panna Maria každodenně zjevuje. Zpočátku to byla na Podbrdu a když tam komunistická policie zakázala přístup, zjevení se přesunula do kostela sv. Jakuba. A když se vizionáři rozešli, zjevuje se Panna Maria každému zvlášť na místě, kde právě jsou. Někdy zjevení trvá jen několik málo minut, jinde se zase mohou protáhnout na celou hodinu nebo i více, jako když Panna Maria diktovala. Více během několika zjevení svůj životopis, anebo popisovala budoucnost světa. Když je sdělováno vizionářům osobní tajemství, tak je slyší pouze vizionář, jehož se týkají. Všichni vizionáři obdrží deset tajemství. Na základě velmi povšechných informací lze říci, že první dvě tajemství přímo ovlivní Medžugorskou oblast. Sedmé až deváté tajemství představují celosvětové katastrofy. Desáté tajemství postihne celý svět. Když se Mirjana jako první dozvěděla sedmé tajemství, byla velice smutná. Vyprovokovala mnoho lidí v Sarajevě a okolí, aby se modlili a postili. Panna Maria pak po nějaké době Mirjaně řekla, že Bůh zmírní pohromu obsaženou v tomto tajemství. Nejzávažnější katastrofa celosvětového významu je obsahem desátého tajemství. Panna Maria řekla vizionářům, že oznámení katastrof nemá za účel lidi strašit, ale upozornit na určitá nebezpečí. Modlitbou a postem lze zažehnat nebo alespoň zmírnit každou pohromu. Tak se tomu stalo u sedmého tajemství. Přesto se zdá, že některá tajemství představují události příznivé pro svět. Každé tajemství týkající se celého světa bude tři dny před uskutečněním zveřejněno a to tak, že deset dní předem dostane písemný

zápis těchto tajemství františkánský kněz Otec Petr Ljubičić, který má povinnost po týdnu tajemství zveřejnit. Otec Petr Ljubičić říká: „My všichni, ale já obzvláště, se máme na tuto událost připravovat modlitbou a postem.“ To úplně souhlasí s tím, co jednou prohlásila Vicka: „Musíme se pokud možno hodně modlit a postit a všechno ostatní už přijde samo.“ Panna Maria již třetí den svých zjevení mluvila o postu. Zároveň jim oznámila, že nejvhodnější je půst o chlebě a vodě a žádala vizionáře, aby se takto postili ve středu a v pátek. Postem se získávají mimořádné milosti Boží a je nenahraditelný. Pán Ježíš začal svou veřejnou činnost 40 denním postem.

Ve čtvrtek 6. srpna 1981 v 6 hodin večer lidé v okolí Medžugorje spatřili na obloze po dobu 15 – 20 minut velkými písmeny napsané chorvatské slovo „Mir“ (česky přeloženo pokoj). Tato písmena podobná žhoucím ohni, který stravoval nepokoj a tak osvobodil lidi – bylo vidět jako světelné znamení na obloze mezi vrchem Križevac a kostelem sv. Jakuba. Františkán Otec Jozo Zofko, tehdy farář farnosti Medžugorské na tuto událost vzpomíná: „Ta písmena se pohybovala a plynula živě k nám jako světla nějakého velkého vozidla. Měli jsme pocit, že prožíváme konec světa. Nedovedu si představit, že něco takového – nemíním ta písmena, ale niterný zážitek, by se kdy mohlo zapomenout. Je to vryto do srdce, do života, do celého našeho bytí. Je to Medžugorje v novém člověku, v Božím dítěti, které miluje a odpouští. Tento nový člověk v sobě nese símě pokoje, jako země. Z něho vyrůstá mír, jako zrno vyrůstá ze země a jako zrno přináší člověk bohaté plody.“

Arcibiskup Franič ze Splitu v roce 1985 prohlásil: „Matka Boží vykonala za čtyři roky v Medžugorje více, než bylo výsledkem veškeré pastorační práce jugoslávské církve za posledních čtyřicet let. Plody zjevení tu tedy jsou!“ A můžeme s jistotou říci, že se zmnohonásobňují. Přesvědčivým důkazem jsou desítky kněží, kteří zpovídají ve všech světových řečech v okolí kostela, neboť kostelní zpovědnice nepostačují. Neustálý příliv poutníků a to nejen katolíků ze všech končin světa a z toho velká část jsou mladí lidé, kteří často bosky konají křížovou cestu po neschůdných kamenitých stezkách na horu Križevac, aby se tam zúčastnili mše svaté. Nesčetná obrácení a zázračná uzdravení, jak jsme o jednom z nich psali v Hlasech národa v červencovém čísle 2004. Rovněž

v únorovém čísle loňského roku jsme uvedli rozhovor, který vykonala pro Pur Magazin Marie Czerninová se slovenským biskupem Pavlem Hnilicou o poměru Svatého Otce Jana Pavla II. k Medžugorje. Již v prvních letech mariánských zjevení začali do Medžugorje přicházet poutníci z celého světa. Protože vznikly snahy ze strany místního biskupa Mons. Zaniče z Mostaru zabránit tomuto přílivu poutníků, kněží a biskupů, položili biskupové na zasedání italské biskupské konference v Miláně v roce 1988 Janu Pavlovi II. otázku: „Mohou naši věřící i my biskupové konat poutě do Medžugorje?“ Papež bez rozpaků odpověděl: „Na vašem místě bych tam již dávno byl.“

Jedna z nejčastějších námitek je, že mariánská zjevení nepotřebujeme, „vše je v Bibli.“ Tato námitka je zdánlivě v pořádku, avšak jeden z hlavních katolických teologů dvacátého století kardinál Hans Urs von Balthasar, který podstatně ovlivnil filosoficko teologickou formaci nynějšího papeže, poukázal na nezastupitelný význam mariánských zjevení: „Výraz „soudkova zjevení“ není příliš šťastný. Je oprávněný, když se chce říci, že po Božím slově v Novém zákoně nemáme očekávat žádné další zjevení Trojjediného Boha světa. Ale porozuměli jsme již Božímu zjevení v celé jeho hloubce a plnosti? Nepotřebujeme snad stále nová osvětlení, abychom mohli pochopit, jakou hloubku milosti obsahuje, ale zároveň jaké požadavky na nás klade? Jak absolutně nás zavazuje? A kdo více než Maria „Ecclesia immaculata“ (Církev neposkvrněná), by byl kompetentní, aby nám podával tato vždy znovu potřebná vysvětlení. Pomysleme jen na Lurdy a boj o dogma Neposkvrněného početí – velká zjevení jako by si sama razila cestu ven, nade vše „soudkova“, do velké veřejnosti církve. Dnes jde zejména o mír ve světě a Maria v této souvislosti dává velmi konkrétní pokyny, jak je možno zabránit katastrofě: víc modlitby, více lásky a něco docela zapomenutého – půst.“

Letos v červnu při oslavách 25. výročí Mariánských zjevení připutovalo do Medžugorje statisíce poutníků, tři tisíce kněží a 12 biskupů. A celé poutní místo jako by se proměnilo v obrovskou zpovědnici světa, takže by to většina poutníků mohla vyjádřit:

Matka Boží v Medžugorje
vzala si zde srdce moje
předala je svému Synu
by z něho sňal všechnu vinu.

Připravil Karel Chrobák

UNITED MORAVIAN SOCIETIES

67. MORAVSKÝ DEN

Hraje: Medunka (Dechová kapela z Jižní Moravy z České Republiky)
Sponzoruje Ústředna Moravských Spolků

Neděle 17.zář 2006

- ❖ Mše Svata – 10:00 ráno
- ❖ Program – 2:00 odpoledne
- ❖ Taneční zábava po programu

**UNION HALL #150
6200 WEST JOLIET ROAD,
COUNTRYSIDE, ILLINOIS, USA**

**TANEČNÍ ZÁBAVA S UVÍTÁNÍM HOSTŮ SE KONÁ V SOBOTU,
16.ZÁŘÍ 2006 V 8:00 VEČER V UNION HALL #150
6200 WEST JOLIET ROAD, COUNTRYSIDE, ILLINOIS**

PRO BLIŽŠÍ INFORMACE VOLEJTE: (708) 562-2307
Můžete nás najít též na: www.unitedmoraviansocieties.com

Česká Misie v Chicagu Vás srdečně zve na **koncert 40 členného pěveckého sboru**

CORALE

z gymnázia ze Žamberku v Čechách, který zavítá do Chicagu na svém turné po USA

v úterý 26.září 2006 v 7.00 večer

v kostele Panny Marie Svatohorské

2412 S. 61st Ave. Cicero, IL 6084

Na programu budou klasické skladby A. Dvořáka, B. Smetany a české lidové písně, americké spirituály a mnoho dalších populárních písní v češtině i v angličtině.

Vstupné dobrovolné.

Bližší informace podá Fr. Dušan Hladík: Tel. 708 - 656 7472 Mobil 708 - 533 1050

Sbor vystoupí též pro širokou americkou veřejnost

26.září 2006 ve 12.00 v poledne

na Daley Plaza - Daley Center v Chicagu

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050

(773) 242-2027

Zde mluvíme také česky

Robert Vlach

Právní služby

1. dopravní přestupky včetně
2. jízdy v opilství
3. suspenze a revokace řidičského průkazu
4. bankroty
5. kup a prodej nemovitostí
6. rodinné záležitosti, pozůstalosti
7. emigrační záležitosti
8. trestní právo

Mluvíme česky

6904 W. Cermak Road
Berwyn, IL 60402
Tel. (708) 795 - 4400

ČESKÁ SÍŇ KARLÍN

Wednesday dances 2006

Dancing from 7:30 PM - 10:30 PM

Karlin Hall and Club

5304 Fleet Ave

Cleveland, OH

For details and updates call:
216 - 883 - 4760

Czech Kitchen call:
216 - 581 - 4362

MUSIC EVERY WEDNESDAY

SEPTEMBER 6, 13, 20 & 27

OCTOBER 4, 11, 18 & 25

ANNUAL CLAMBAKE

Sat. September 23, 2006 4.30 - 11.30 PM

Menu: Chicken or Steak

Music by: John Pastirik

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken

Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations
available upon request

Direct Line: 773-910-3400

Chapel: 708-562-5900

e-mail:

marikbakenfs@mycingular.blackberry.net

*Continuing the Marik Family
Tradition of Funeral service"*

Vděčná vzpomínka

30.září 2006 uplyne šest let od chvíle, kdy byl Pánem života a smrti povolán na věčnost náš milovaný manžel, tatínek, bratr, strýc a přítel, pan

Julius Maňkoš

Narodil se 12.srpna 1933 v Kapušanech u Prešova na Slovensku a pocházel z pěti dětí. Hluboce věřící rodiče mu vštípiili do srdce víru v Boha a lásku k lidem, které jej provázely po celý život. Po okupaci Československa Sovětskou armádou v roce 1968 odešel se svou rodinou za svobodou do USA. Zde prošel mnoha zaměstnáními a jako starostlivý otec se pečlivě staral o svou manželku a tři syny. Mimo to byl aktivní v mnoha krajan-ských organizacích. Celý život byl poznamenán hlubokou vírou v Boha a vroucí láskou k Panně Marii. V naší krajan-ské komu-nitě v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru po dlouhá léta konal službu lektora a kostelníka. Jeho tělo nyní odpočívá v mi-lované rodné zemi na Slovensku v Prešově.

Mše svatá za spásu jeho duše bude obětována v sobotu 23.září v 6.30 večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Děkujeme všem, kdo si na našeho milovaného manžela, tatínka a bratra spolu s námi vzpomenou v modlitbě

Mária Maňkošová, manželka

Ján, Juraj a Nik, synové

Františka Zacharová a Mária Wachutová, sestry

Ladislav Maňkoš, bratr

Bolestná vzpomínka

Nyní trvají víra, naděje a láska, tyto tři; ale největší z nich je láska

(1 Kor 13, 13)

Před šesti léty 8.září 2000 ve věku 78 let byl po dlouhé těžké nemoci povolán na věčnost náš milovaný manžel, starostlivý tatínek a dědeček, pan

Ing. Jan Vacek

Narodil se v Chicagu v České Kalifornii 17.listopadu 1921. Byl hrdý na svůj český původ, dobře a rád mluvil česky. V r. 1943 se oženil s Adelou Sládkovou, s níž prožil 57 let šťastného manželství. Pracoval jako návrhový inženýr u firem, které stavěly budovy, mosty apod. po celé Americe. 50 let bydlel v Berwynu, kde se svou manželkou Adelou vychoval syna a dceru. V r. 1985 prožil bolestnou ztrátu drahého syna Prof. Dr. Johna Vacka, který předčasně odešel na věčnost.

Vážil si velice vzdělání, měl rád literaturu a byl dobrým znalcem hudby. Radoval se z vysokého vzdělání svých dětí a vnoučat. Jeho tělo odpočívá v mauzoleu hřbitova Woodlawn.

Mše svatá za spásu jeho duše bude obětována 23.září 2006 v 6.30 večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenou v modlitbě.

Ať odpočívá v pokoji a světlo věčné ať mu svítí.

Adela Vacková, manželka

Dr. Margaret Trybus, dcera s manželem Dr. Dennis Gretchen, Fritz a John, vnoučata

Společnost pro Vědy a Umění (SVU) Chicago

srdečně zve své členy a přátele na první podzimní schůzku
v **úterý 12.září 2006 v 7 hodin večer**
v klubovní místnosti České Misie,
2340 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

Na pořadu je bohatý a zajímavý program:

OZVĚNY ZE SVĚTOVÉHO KONGRESU SVU,

který se konal v červnu 2006 v Českých Budějovicích
za účasti několika členů chicagské odbočky.

HŘEJIVÉ VZPOMÍNKY

NA 14. VEŠOKOLSKÝ SLET

v Praze v červenci 2006.

Ukázky z literární tvorby předsedkyně SVU Chicago,
paní V. Williamsově z právě vydané sbírky povídek

SVÍTÁNÍ V GEORGII.

Ukázky humoristické poesie (veršíky limericks)
od amerického spisovatele Ogden Nash
jak v originále tak v českém překladu pod názvem

KDYBY OGDEN UMĚL ČESKY.

Po programu bude následovat volná debata.

Těšíme se, že mezi nás opět přijdete
a slibujeme zajímavý a příjemný večer.

Dobrovolný dar \$ 3.00

Pořádající výbor SVU Chicago

Vroucí vzpomínka

*Dne 2.září 2006 uplynuly dva roky,
kdy nás navždy opustil můj milovaný manžel,
otec a dědeček pan*

Josef Hrudkaj

Jeho popel je uložený na hřbitově
Královny Nebes v Hillside, IL

Něžnou vzpomínku věnujím

**Anežka Hrudkajová, manželka
dětí a vnoučata**

Divadlo Bohemia vás zve ke shlédnutí POSLEDNÍ REPRÍZY ...

Grafika: SMARTech Computer - 888-634-9266

... hry
Karla Bednarskeho

Atlantida

Besední dům
2416 S.61st Ave.
Cicero, IL 60804

Sobota 7.října 2006
18:00 hodin

Neděle 8.října 2006
18:00 hodin

... hry
Járy Cimrmana

Dobytí severního pólu

Sobota 21.října 2006
Neděle 22.října 2006

Začátek v 18:00 hodin.
Besední dům, 2416 S.61st Ave.
Cicero, IL 60804

Sobota 28.října 2006

Mimorádné Dobytí severního pólu
k 88. výročí založení republiky
Pouze hra, bez semináře!
Hrajeme venku v LOMBARD
21137371 Valley View Dr.
Začátek ve 20.00 hodin. Dar \$5.

Předprodej \$10, na místě \$12. Děti do 12-ti let vstup zdarma! Přijďte se pobavit!

POJIŠTĚNÍ STATE FARM

LOU ČEVELA

Agent

„Mluvíme česky“

State Farm Insurance Companies

AUTO – FIRE – LIFE – HEALTH

STATE FARM BANK

LOU ČEVELA INSURANCE AGENCY, INC.

1907 E. 31st Street (31st & Maple Ave)
LaGrange Park, Illinois 60526

Office: (708) 354 1180 - 24 Hour Voice Mail

FAX: (708) 354 1217 - 24 Hour Dedicated Line

E-mail Address: LOU.CEVELA.BZ@STATEFARM.COM

REMONT EP INC. Evžen Peroutka Zavedená česká stavební firma,

nabízí veškeré práce remodelingu
v tomto sortimentu:

Framing, drywall, plumbing,
painting, obklady, dlažba

Remodeling:

koupelny, kuchyně,
byty, basementy.

Kontakt: Evžen Peroutka

Tel: 773 – 802 3280

Česká Misie nabízí opět

KURSY „AMERIČTINY“

pro začátečníky i pokročilé.

Kursy jsou vedeny americkým instruktorem českého
původu s více než čtyřicetiletou pedagogickou zkušeností.

Hlavní důraz se klade na správnou výslovnost,
idiomatické výrazy a konverzační zručnost.

**Kursy se konají
v úterý v 7.00 hodin večer**

(kromě druhého úterý v měsíci)

v domě České Misie

2340 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

Školné je stanoveno na \$ 30.00

(za 10 hodin výuky)

Celkový obnos je splatný

při první schůzce školní třídy 19. září 2006.

Na shledanou se těší

Váš česko-americký instruktor

Tony Jandáček

SEPTEMBER SUNDAY SOKOL DINNER Sunday, September 24th Served 1PM to 2:30PM

Back by Popular Demand

THE SPECIAL PORK GOULASH

Prepared by Hana Voris

Choice of Dumplings or Potatoes

Salad Dessert Coffee

Donation \$10.00

CASH BAR

with

Imported Czech Beer

MUSIC

By

Al Machusik

**RESERVATIONS
NEEDED**

Call today :

MARGE BELLA

216-662-6130

Jděte a dělejte lidem radost

Portrét Marie Jendruchové, lékařky, manažerky orchestru a matky devíti dětí

Znáte to? Jste tak dojatí, že vám běhá mráz po zádech a do očí se tlačí slzy. Něco takového jsem zažila na večerní mši svaté v sobotu u sv. Blažeje v Salcburku. Těžko vysvětlit, čím to bylo: svatým děním na oltáři? Nebo zpěvem a instrumentální hrou sourozenců Jendruchových, kteří mši doprovázeli? Bylo to obojí, a přece jedno. Protože těch devět mladých lidí bohoslužbu nejen doprovázelo, oni ještě více hráli srdcem se zřetelnou touhou udělat Bohu radost a jeho božské konání přiblížit a zprostředkovat všem přítomným.

Po mši svaté byl ještě koncert, směs různých skladeb, dojemných, veselých, svižných i těch, které vedou k zamyšlení. Škoda, že to neslyšelo více lidí, myslím si a otáčím se za matkou těchto svěžích a osvěžujících mladých lidí. Sedí zcela vzadu, což jí velice sluší, protože jako lékařka není zvyklá na světla ramp.

Setkaly jsme se před několika týdny na Slovensku u jednoho přítele – kněze z Mostu u Bratislavy. Již dávno mi P. Červený vyprávěl o Marii a Milanovi Jendruchových, kteří dostávají mezitím pozvání ke koncertům z celého světa. Když jsem Marii Jendruchovou požádala o rozhovor, divila se: „My jsme docela normální rodina,“ odpověděla, „akorát s trochu větším počtem dětí.“

O této pohledné sympatické ženě by nikdo neřekl, že je matkou devíti dětí. Narodila se v Bratislavě v roce 1948 a sama pochází z velké rodiny. Bylo jich doma třináct dětí. Dědeček z otcovy strany byl z Bavorska a oženil se s německy mluvící ženou z Bratislavy. Syn z tohoto manželství si vzal zase Němko-Italku. Oba jsou hluboce věřící a nemají strach žít z víry a víru dále předávat svým dětem, i když za komunismu to nebylo tak zcela bezpečné.

„Můj otec vždycky říkal: – Nemůžeš být rozdělený člověk, na jednu stranu komunistický a na druhou katolický. To bylo pro nás děti jako Písmo svaté,“ vypráví Marie se zjevnou hrdostí na svého otce.

Tento postoj, se kterým se otec neskryval, ho stál po válce ztrátu praxe zubního lékaře. V padesátých letech mu byla odepřena občanská práva. Musel přeseďlat na stolařinu. Jeho přesvědčení a hrdost zůstaly nedotčeny. Jeho dětem to imponovalo a rozptýlilo všechny možné budoucí pochybnosti. I pro Marii byla proto víra od malička důležitá, pro její rodiče je přece samozřejmé, že přinášeli kvůli ní velké oběti.

V 15 letech, kdy se člověk rozhoduje pro svou vlastní cestu, rozhodla se Marie jasně pro Krista. Jediná ze třídy není v pionýru. „Hledala

jsem Boha a on si našel mne,“ tak prý to bylo jednoduché, vysvětluje Marie s úsměvem a vypráví mi klíčovou epizodu ze svého života. Jednoho dne předložila řediteli žádost, že chce navštěvovat výuku náboženství. To byla v tu dobu neslýchaná žádost. „Žádné náboženství. Musíš být pionýrkou!“ zní jeho podrážděná odpověď. „To není možné,“ odpovědělo statečné děvče, „nemohu se na tom podílet. Jsem katolička.“ Ředitel ji na dvoře před celou školou – bylo to 450 žáků – prohlásil za zrádkyni socialismu: „Jen přes moji mrtvolu se může dostat na další školu.“

Případ její víru ještě více posílil. A přece aby mohla školu dokončit, opustí tuto školu a navštěvuje gymnázium vzdálené dvacet kilometrů.

Sourozenci jsou v otázkách víry rovněž jednotní a rozhodnou se, že budou pro náboženství pracovat v ilegalitě. Tisknou na zahradě náboženské knihy napsané na psacím stroji. Marie a její sestra se připojí k náboženské skupině mladých, kterou vede v ilegalitě Silvo Krémery. Její bratr, budoucí kněz, se dostal pro své náboženské přesvědčení do komunistického vězení. Další uteče do Německa a tam se rovněž stane knězem. V r. 1968 se Marie přihlásí na studium medicíny. Ten den potká jednu bývalou učitelku, černě oděnou. Zeptá se jí, co se stalo. „Ty to nevíš? Jdu právě z pohřbu ředitele.“ A tak se vyplnila jeho výpověď – „Jen přes mou mrtvolu.“ On to ovšem myslel jinak.

Ale s umístěním po absolvování je to těžké. Její postoj ke komunismu je obecně znám. Dveře bratislavských nemocnic zůstávají zavřené. Jeden politik z Prahy ji vezme s sebou a dá jí dobrý tip: ať to zkusí u jednoho významného chirurga. Patří sice ke kritikům režimu, ale může si to dovolit, protože se u něho léčí političtí prominenti.

A tak Marie zakotví v Gelnici u dotyčného profesora a začne studovat chirurgii. Ve stejném místě pozná svého muže Milana. Je učitelem na tamní hudební škole. V r. 1975 slaví svatbu. Ale již za dva měsíce Marie těžce onemocní.

Příčinou je obyčejná operace mandlí. Nastoupí krvácení, bere antibiotika, ale ta vyvolají těžké záněty všeho druhu. Těžce postižen je především srdeční sval. I když je ošetřována v různých nemocnicích, její stav se nelepší. Nakonec se dostává těžká seps s vysokou horečkou. Dvakrát upadne do komatu, jednou dokonce na 7 dnů. Když lékaři nevidí žádnou vyhlídku na vyléčení, propustí Marii domů,

aby mohla zemřít u svého manžela. Vážila tehdy 33 kg.

Jak Marie prožívala tuto dobu? „Stále jsem doufala a věřila, že moje nemoc představuje jen zkoušku, nikoliv konec. Subjektivně jsem nikdy neměla dojem, že mám zemřít,“ vzpomíná si.

Obrat přinesla jedna kniha od Gándího. Velký Ind v ní vypráví, jak vyléčil svou smrtelně nemocnou ženu. To se pro ni stane směrnicí, podle které přistupuje ke zdánlivě bezvýhodné situaci. Vysadí všechny léky a živí se jen bylinami, minerální vodou a různými šťávami, až může začít s dětskou výživou. A je jí stále lépe. Dokonce i srdce, které se enormně zvětšilo, se vrátí ke svým normálním rozměrům. Po letech se dověděla, že se za ni modlilo mnoho lidí, konali dokonce 24 hodinové adorace.

Těch 13 měsíců dlouhého utrpení je pro mladý manželský pár velkou zkouškou lásky, ale vyšli z toho posílněni, jak Marie ujišťuje. A ještě něco: Je od té doby přesvědčena, že Bůh má s ní nějaký zvláštní záměr. Nejdrive ji ale lékaři sdělili, že v důsledku zánětů zůstane neplodná... Jenže Bůh to všechno viděl zcela jinak, protože již za půl roku čekala Marie své první dítě a po skončení těhotenství je zcela zdravá.

Ptám se jí, zda už tehdy myslela na velký počet dětí. Marie se směje: „Nikoliv. To jsme nikdy neplánovali. Pro nás bylo jasné jen to, že přijmeme všechny děti, které nám Bůh daruje. Vždy jsme říkali: Žít a nechat žít. Mnoho dětí, to pro nás nebyl vůbec problém. Mysleli jsme si: Když ptáček v přírodě vždy najdou něco k snědku, nemusíme dělat velké spekulace, jak to bude fungovat u nás.“

Jedenáct měsíců po prvním přišlo druhé dítě. A tak to šlo dále. Dohromady mají dnes Jendruchovi devět dětí. Mezi nimi byly i těžké doby. Také mnoho dětí ztratili: třikrát dvojčata, všechno chlapce, a tři děvčátka. „To jsou teď naši andělé strážci.“ Devět dětí pochovat. Absolutně nepředstavitelné. Strašné. Měním téma a zjišťuji, zda měli vždy dost místa pro tolik dětí. Odpovídá klidně: „Místa bylo vždy dost, i když jsme bydleli v těsném bytě.“ Mohu jen žasnout, ale ona se směje: „To pro nás nebyl žádný problém. Byt byl malý, ale děti byly také malé. Moji rodiče mě vychovali v odříkání. Můj otec mi vždy říkal: nesmíš vydat nikdy víc, než máš. A z toho, co máš, odlož vždy nějakou korunu na horší časy.“ Zajistila jste si nějakou pomoc? Na mou znepokojující otázku odpoví: „Děti nepřišly najednou. Dobře jsme si

Sourozenci Jendruchovi

všechno zorganizovali. Zcela jednoduše. Když jsem byla v nemocnici s porodem, nahradila mě doma tchyně. Když jsem pak byla zase doma, byly první týdny obtížné, ale bylo tu tolik radosti a lásky k nově narozenému životu. Větší děti vždy ochotně pomáhaly. A byla zde i pomoc zvenčí. Moje hluchoněmá sestra přicházela a chodila s dětmi na procházku. Tak jsem měla i čas na svou práci.“

Pak dodává: „To nejobtížnější bylo, že jsem málo spala.“ A finančně? „Pro mě bylo jasné, že musím zůstat s dětmi doma. Moje maminka byla také vždy doma. Přijít do prázdného, studeného bytu není pro děti nic krásného. A ti nejmladší přijdou vždy první. Věděla jsem, že můj manžel Milan dělá všechno, co je v jeho silách, a ostatní jsme přenechali Bohu, aniž bychom čekali něco zvláštního. To nejdůležitější pro nás vždy byla rodina. Ta má ve všem přednost.“

K velkému překvapení brzy zjistili, že jejich děti mají všechny po otci hudební nadání. Od malička navštěvovaly hudební školu, ve které otec Milan vyučuje. Každé dítě hraje alespoň na jeden nástroj. Čtrnáctiletá Debora jich ovládá nejvíce: šest. V r. 1992 zpívaly Jendruchovy děti poprvé ve škole přede všemi rodiči.

Pro Marii a Milana nejsou talenty jejich dětí samozřejmostí a přemýšlejí, proč jejich ratolesti dostaly od Boha takové zvláštní nadání. To musí mít přece nějaký smysl. „Odpověď, kterou jsme dostali, byla: Jděte a dělejte radost lidem a nenechte si talenty pro vlastní rodinu a potěšení!“ Pro Marii je nyní její povolání jasné: připravovat se svou rodinou jiným lidem radost a vést je k Bohu. Myslím, že všechno, co ve svém životě zažila, vytrpěla a přestála, proměnilo se v lásku, radost, vděčnost a v hlubokou víru. Jak jsem poznala její děti, všechno to od ní od mala přijímaly.

Vraťme se zpět do devadesátých let. Modlitba a rozhovor s dětmi vedly v roce 1994 k

založení vlastní hudební skupiny Jendruchovců se šesti dívkami a třemi hochy, narozenými mezi lety 1977 až 1992. Otec funguje jako hudební ředitel. Hudební skladby sám píše a přizpůsobuje je rozdílnému nadání sourozenců a nástrojům, které ovládají. Bývalá operní pěvkyně, profesorka na hudební škole, pečuje o výuku zpěvu a hlasovou výchovu. Všechno ostatní dělají mladí sami.

Když se rozneslo, jak dobře si tato rodinná hudební skupina vede, začala se hrnout pozvání na koncerty a doprovod bohoslužeb. První zahraniční vystoupení uskutečnila skupina u Mariina bratra,

kteří je knězem v Německu. Mezitím cestovali Evropu od Finska a Norska přes Polsko až k Itálii. Ale i Severní Amerika a Austrálie již byly na programu. Uskutečnili více než 1000 koncertů. Vystupují také v rádiu a v televizi. Medaile guvernéra Pensylvánie je jedním z mnoha vyznamenání.

Neuvěřitelná je šíře jejich repertoáru: od starých skladeb přes muzikály, církevní hudbu, árie, lidovou hudbu až po současnou a taneční hudbu, a to všechno v různých řečech, informuje matka.

Aby školní vzdělávání při cestování nepřišlo zkrátka, vyučují starší děti ty mladší a vyučují samozřejmě i rodiče. Marie si rychle osvojila všechno, čeho je zapotřebí, aby dětem lépe rozuměla a mohla je dobře doprovázet, ať už jde o výuku nebo o hudbu. Úkoly se během cest nerozdělují nějak přísně, ale o pobyt, kontakt s tiskem atd. se stará jako manažerka Marie. Když jsem srovnávala jejich rodinu s rodinou Trappových, řekla mi Marie, že předposlední dítě Trappů, sestra františkanka, navštívila jeden z jejich koncertů v Pittsburghu.

Ptám se se zájmem, jak se u dětí rozvíjela víra. Marie vysvětluje zcela stručně: „Jsem si jista, že všechny naše děti jsou věřící. Ale každé hledá svou vlastní cestu. Bůh si tě najde, říkám jim. Ale musíš ho hledat. Že děti chtějí svou víru a svou radost předávat dále, to jsem již sama zažila. Je to cítit při jejich vystoupeních. Oni nehrají, oni se dávají, rozdávají.“

Marie dále vysvětluje: „Hudba může oslovit všechny lidi, na celém světě, lidi s rozličnými pocity: takové, kteří mají veselý, otevřený srdce, i ty, kteří mají obavy a starosti.“ Domnívám se, že jsem pochopila dobře: nejde jen o duchovní koncerty. „To souhlasí. My přímo o Bohu mluvíme málo. Mluvíme o lásce, radosti, o výzvách života a mnohém dalším. Není třeba vždy mluvit přímo o Bohu. Ale náš

křesťanský život musí být zřetelný a musí ho posluchači cítit. To, co chceme vyjádřit svým životem a svou hudbou, je, že bez Boha lásky není budoucnost. Že víru není možno oddělit od života. Důležitější je žít 10 přikázání v radosti než o nich mluvit. Pak život potvrzuje víru.“

Mnoho reakcí posluchačů a dojemná setkání potvrzují tuto Mariinu výpověď. Lidé po koncertech přicházejí za nimi, vyprávějí jim o svém životě a říkají např.: „Dnes jsme se cítili jako v nebi.“ Jeden starý muž, který během vystoupení mnoho plakal, řekl toto: „Bylo to poprvé od smrti mé ženy před 5 lety, kdy jsem vyšel ven. Nyní vím, jak v nebi zpívají andělé, a jsem šťasten, protože jsem si jist, že moje žena v nebi dobře poslouchala.“ Jako andělé v nebi? Je to skutečně tak. Při vstoupení mladých, především při mši svaté, se ve vzduchu chvěje něco nebeského, co se ani nedá nějakými superlativy vyjádřit. Jak říká Marie v letáku Jendruchovců: „Lidé mluví mnoha různými jazyky a tato různost způsobuje rozdílnost názorů a obavy. Andělé mají jednu univerzální řeč. Je to řeč hudby, které všichni rozumí. Bůh uděluje schopnost mluvit s lidmi touto řečí, aby udělal svět lepší, více andělský.“ Jendruchovcí mluví touto řečí a jejich povoláním je dát se Bohu k dispozici, aby hudbou přinášeli lidem jeho poselství. Tak může zasáhnout srdce mnoha lidí, aby jim dal radost a naději, jako to vyjádřila jedna polská žena, která přijela na několik jejich koncertů zvláště až z Polska. Při posledním jim dala lístek: „Děkuji za svůj život,“ stojí v něm. Později jim vyprávěla, že díky jejich hudbě překonala obtížné období svých depresí. Jeden mladý muž z Thajska vyjadřuje svou vděčnost a učí se slovensky, aby se s nimi na jejich vystoupení v Austrálii mohl modlit Otče náš v jejich rodné řeči.

Zvláště vděční jsou Jendruchovcí za setkání s Janem Pavlem II. v Římě. Jsou velice rádi, že mu v srpnu před jeho smrtí mohli něco zazpívat. Papež jim pak poželal a řekl: „To je velice krásná rodina. Jděte svou cestou. Dělejte to dále!“ Byla to jen náhoda, že v den jeho smrti byli ve svatyni ve Wadovicích, kde další den zpívali při třech mších? S velkým dojetím vypráví Marie o tomto dni: „Byli jsme celí otřesení. Při mši jsme zpívali všechny jeho oblíbené písně polsky. Bylo mnoho pláče. Pro naše děti to bylo velice těžké, aby ve smutku našly samy sebe a zpívaly ještě většímu smutku přítomné farnosti.“

Marie pokládá setkání s papežem za zvláštní požehnání a potvrzení svého poslání. Má teď opravdu jen „docela normální rodinu – s větším počtem dětí“?

Alexa Gaspariová, Vision 2000 – 3/2006
(Více na www.jendruhovci.org)

EUCHARISTICKÉ OZVĚNY

Eucharistické zázraky

Santarem v Portugalsku kolem roku 1250

Na poloviční cestě mezi Fatimou a Lisabonem se nachází Santarem, jedno z největších středověkých portugalských měst, které po tuhých bojích získali Portugalci nazpět od mohamedánů v roce 1152. V tomto městě žila v letech 1225 až 1250 nešťastná mladá žena, která byla přesvědčena, že její manžel ji nemiluje a je jí nevěrný. Ač vynaložila všechno své úsilí, nebyla schopna si získat jeho lásku. V tomto zoufalém postavení požádala o pomoc místní čarodějnici a ta jí přislíbila, že jí získá lásku nevěrného manžela, když jí přinese konsekrovanou hostii. Zde se setkáváme již po čtvrté v našich popisech eucharistických zázraků s tím, že středověké čarodějnice, podobně jako novodobí satanisté a zednáři jsou přesvědčeni, že obyčejné oplatky z pšeničné mouky konsekračními slovy katolického kněze nabývají zvláštní magickou sílu. Nepochybně je ovlivňuje nazírání padlých andělů, v jejichž službách pracují. A v co my věříme, oni v nadpřirozeném nazírání spatřují účinky té úžasné proměny, ale nemají schopnost proniknout toto hluboké Boží tajemství.

Požadavek čarodějnice poděsil ubohou ženu. Uvědomila si, že by to byla svatokrádež a nejdříve byla přesvědčena, že čarodějnice nemá právo něco takového žádat. Ale když se chování jejího manžela zhoršovalo a svůj život s ním nemohla déle vydržet, rozhodla se vykonat, co jí čarodějnice přikázala. Šla do farního kostela sv. Štěpána, kde přistoupila ke sv. přijímání, ale hostii nepolkla, ale okamžitě opustila kostel, venku vložila hostii do šátku, který přitiskla na prsa a zamířila k čarodějnici. Avšak hostie v šátku začala krváčet, ovšem žena si toho ve spěchu a v rozrušení nevšimla, až se jí kolemjdoucí zeptali, co se jí stalo, že krvácí. Žena se vyděsila a místo k čarodějnici utíkala domů a zde krví prosáklý šátek s hostií uložila do šatníku pod prádlo. Celý den prožila ve strachu. Pozdě večer se vrátil její manžel a našel ji potmě sedět u postele. Beze slova ulehli, ale ona nemohla usnout, protože ji trápila strašná vina. Také chtěla vědět, zda hostie ještě krvácí. Uprostřed noci však jejího manžela probudilo jasné světlo, které vycházelo ze šatníku a ozařovalo celý dům. Žena se svému muži ihned ke svému činu přiznala a oba zbytek noci pobděli na kolenou v adoraci před eucharistickým zázrakem. Ráno přišli do domu lidé, které přilákalo ve-

liké světlo a uviděli zázrak. Ihned zavolali kněze a žena se mu ze své viny vyznala. Kněz potom odnesl ve slavnostním průvodu eucharistický zázrak do kostela a tam ho ve voskové schránce uložil do svatostánku.

Když následujícího dne kněz svatostánek otevřel, byl překvapen dalším zázrakem. Vosková schránka byla roztržštěná na tisíc kousků a na jejím místě stála křišťálová nádoba s krví a hostií. Kostel byl přejmenován na Kostel zázraku. Domek, ve kterém se zázrak udál je na ulici „Via delle Stuoie.“ Od doby zázraku až do dneška se každého roku na druhou neděli v dubnu koná oslava tohoto zázraku. Místní herci předvádějí celou událost a potom je v procesí nesen eucharistický zázrak z domku, který byl v roce 1684 přeměněn na kapli, do kostela. Když v roce 1810 obsadila Napoleonova armáda Portugalsko, byl eucharistický zázrak přenesen ze Santarem do Lisabonu, aby zde byl uchráněn před zneuctěním. Lisabonští obyvatelé si však chtěli zázrak ponechat natrvalo. Mezi nimi a obyvateli Santarem kvůli tomu došlo k roztržce, ale biskup nakonec vyhověl žádosti Santaremských a nechal tajně v noci 2. prosince 1811 zázrak přenést na původní místo. Krev eucharistického zázraku v Santarem se dodnes po téměř 750 letech udržuje stále v tekutém stavu a mnoho poutníků se tam se svými kněžími zastavuje na cestě do Fatimy.

Připravil Karel Chrobák

Eucharistický zázrak v Santarem.

Hora svatého Jiří v Rakousku roku 1310

K nejkrásnějším a nejzajímavějším milostným místům Rakouska patří poutní místo St. Georgenberg-Fiecht. Už před více než tisíci lety putovaly zástupy Vlčí kotlinou vzhůru na „posvátný vrch Tyrolska“ k Panně Marii Pod lípou a k sv. Jiří. Ve středověku se stala Hora svatého Jiří největším poutním místem v tomto kraji a i dnes je kostel na strmé skále oblíbeným místem měsíčních nočních poutí. Mimořádný rozmach poutí na tuto skálu nastal především díky eucharistickému zázraku před takřka 700 lety.

O tzv. „zázraku s krví na Georgenbergu“ bylo již napsáno mnoho. Mimo jiné ho popisuje odborník, archivář benediktinského opatství St. Georgenberg-Fiecht P. Maurus Kramer OSB († 1993). O zázračné události hovoří klášterní kronika, pergamenový kodex, a jeden starý úřední dokument na dřevěné tabulce, který je v Georgenbergu dodnes uchováván.

Podle záznamu v nejstarší klášterní kronice slavil v roce 1310 v kostele sv. Jiří mši svatou neznámý kněz. Když měl přijmout krev Páně, přepadly ho pochybnosti, zda je v kalichu skutečně přítomen Ježíš Kristus.

V tom okamžiku získalo bílé víno proměněné v Pánovu předrahou krev červenou barvu a mělo chuť i vůni lidské krve. A krev v kalichu začala vystupovat až k jeho okraji. Opat Rupert a mniši spěchali k oltáři, aby viděli tento jedinečný zázrak. Kněz byl tak polekaný, že už nebyl schopen přijmout „opravdu skutečnou krev“. Proto opat kláštera odnesl kalich i šátek, kterým kalich utřel, do svatostánku na hlavním oltáři.

Zpráva o zázračné události se rychle rozšířila a zanedlouho přišli první věřící, aby uctili „svatou krev“. Úcta k zázraku se stále zvětšovala, protože se stalo mnoho věrohodně dosvědčených zázračných uzdravení.

V roce 1472 ustanovil biskup Georg Golser z Brixenu vyšetřující komisi a

pověřil ji, aby zázrak prošetřila. Očiti svědkové vypovídali pod přísahou, mezi nimi i čtyři benediktini. Výsledek šetření biskupovi stačil k tomu, aby zázrak uznal a doporučil uctívání svaté krve na Georgenbergu. Kronikář dále píše, že „předrahá krev byla až do té doby a pak ještě dalších osm roků stále tekutá a čerstvá, jakoby vytekla z rány právě dnes.“ Zachovala se v tekutém stavu celých 170 let.

Odpovědný benediktinský opat Gašpar Augsburgerský, humanisticky vzdělaný a dosud skeptický a kritický, dal přelít předrahou krev do zvláštního skleněného válce, pro který dal zhotovit mramorový svatostánek. Později byla již zaschlá krev přemístěna do zlaté „monstrance s krví“, která se dodnes vystavuje při nočních poutích.

Stojí za to připomenout skutečnost, že právě tato posvátná relikvie pomohla při zachování pravé katolické víry. V tyrolském Inntalu si

Lutherova víra získala mnoho přívrženců mezi horníky ze Saska. Proti tomu začal vyvíjet činnost opat Michal Geiser z Georgenbergu spolu se svými mnichy. Byl velmi výmluvným kazatelem. V kázání ve farním kostele ve Schwazzu uváděl jako důkaz Ježíšovy přítomnosti v Eucharistii zázrak se svatou krví. Vzal si s sebou na kazatelnu monstranci s krví a ukázal ji svým posluchačům. Přitom se mu podařilo tak úspěšně vyvracet učení nových kazatelů, že museli krajinu opustit, protože jejich přívrženci se vrátili k pravé víře. Toto vítězství nad protestantismem se pokládá za velkou milost přesvaté krve.

V březnu 2004 přinesla jedna paní na

poutní místo ruční práci jako poděkování za uzdravení z rakoviny. Koncem léta 2005 si organizátoři duchovní obnovy všimli jedné mladé ženy, která přicházela na Georgenberg každý den. „Vy jste velmi věrná poutnice,“ oslovili ji jednou. Tehdy po krátkém váhání začala žena vyprávět:

„Jsem policistka a lékaři mi řekli, že mám rakovinu. V zoufalství mě napadla myšlenka: – Tady může pomoci jedině Bůh. A tak jsem se rozhodla, že budu celý týden denně chodit na Georgenberg a budu prosit Boha, aby mi pomohl. Když jsem pak podstoupila další vyšetření, lékař mi řekl: – Rakovina je pryč! Dnes jsem přišla poděkovat.“ Těmito slovy zakončila mladá Rakušanka své svědectví.

*Vitazstvo srdca 1/2006
Převzato ze Světla 23/2006*

Eucharistický zázrak na Hoře sv. Jiří

GREGOR MENDEL: Zasévání semínek genetiky

Pokračování ze str. 11

Doktor Feldheim vede Pritzkerovu laboratoř muzca, která se věnuje genetické analýze a zachování biodiverzity ve světě.

Video a interaktivní pomůcky odhalují základy genetiky

Tato výstava zahrnuje pět videí a deset interaktivních pomůcek, které pomáhají zpřístupnit základy genetiky každému. Návštěvníci si sami mohou vyzkoušet Mendelův experiment, mohou rovněž identifikovat své vlastní dominantní a recesivní rysy nebo pod mikroskopem porovnávat, co byli vědci schopni vidět v různých dobách, stejně jako analyzovat sekvence DNA jako současní vědci.

Výstava vědy a umění

Gregor Mendel: Planting the Seeds of Genetics odkrývá dramatický příběh otce genetiky pomocí více než stovky předmětů, které zahrnují Mendelovy botanické exempláře, vědecké nástroje, fotografie, korespondenci, originální rukopisy, deníky, knihy a dokonce i zahradnické nářadí. Jelikož se Mendelovi nedostalo uznání za jeho práci během života, dochovalo se jen velmi málo jeho studií, stejně jako osobních věcí.

Výstava je zvláštní také tím, že zahrnuje současná výtvarná díla, která se zabývají tématem genetiky. Tyto exponáty zdůrazňují inspiraci, která pohněla Mendela, a která i dnes nadále pohání vědecký výzkum.

Tuto výstavu připravilo The Field Museum ve spolupráci s Vereinigung zur Förderung der Genomforschung (Společnost pro podporu výzkumu genomu) ve Vídni a s Mendelovým muzeem v Brně. Z Chicaga výstava poputuje na další čtyři místa.

Programy pro veřejnost

Poslechněte si kurátory z The Field Museum a další vědce, stejně jako výtvarníky a spisovatele, mluvit o jejich práci s tématy týkajícími se výstavy. Připojte se k nám při celoměstských programech, kurzech pro dospělé, a rodných seminářích o Mendelovi. Pro informace o programech pro veřejnost a zvláštních událostech prosíme volejte na (312) 665-7400.

Průvodce

Speciálně pro tuto výstavu byly vydány dva průvodce. Kriticky uznávaný britský spisovatel Simon Mawer napsal knihu rovněž nazvanou *Gregor Mendel: Zasévání semínek genetiky*, která dopro-

vází výstavu. Tato publikace obsahuje barevné fotografie exponátů a obrázky prostředí, ve kterém Mendel žil. Zároveň představuje milníky genetiky od doby Mendela. Mimoto Cheryl Bardoc, projektová manažerka této expozice, napsala obrázkovou biografii o Mendelovi. Její kniha nazvaná *Gregor Mendel: Mnich, který pěstoval hrách* je určená dětem od šesti do deseti let.

Muzeum

The Field Museum se nachází na 1400 S. Lake Shore Drive na autobusových linkách #6, #12 a #146, a v blízkosti dalších tras Metra Electric a South Shore vlakových linek. Zastřešené parkovací garáže jsou umístěny pouze pár kroků od hlavního vchodu. Vstupenky na výstavu **Gregor Mendel: Planting the Seeds of Genetics** zahrnují vstupné do The Field Museum a stojí \$19 pro dospělé, \$14 pro seniory a studenty s platným průkazem, a \$9 pro děti od 4-11 let. Obyvatelé Chicaga obdrží slevu. Navštivte webové stránky muzea www.fieldmuseum.org nebo pro detailní informace volejte na (312) 922-9410. The Field Museum je otevřeno denně od 9:00 do 17:00 hodin s výjimkou Vánoc. Poslední vstupenky se prodávají v 16:00.

Připravila Irena Cajkova

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Elsie T. Malec, Secretary -Treasurer
Mary Ann Mahoney, President

Chicago Representatives

Loretta Moravec
1-708-484-3162

Dolores Jacklin
1-630-968-1292

PROBLÉMY S POČÍTAČEM ?

RELAX....POMOC JE NA CESTĚ !

OPRAVÍME VŠECHNY ZNAČKY POČÍTAČŮ

- ✎ **Opravy PC**
- ✎ **Odvírování / Vyčištění**
- ✎ **Lekce a školení:**
 - Internet
 - Základy ovládání PC

888-834-9266

SMARTech Computer

MLADÝM

Komu to mám říct?

„Mám problém, kdo mě bude chtít poslouchat?“ „Komu se můžu svěřit?“ To jsou opravdu těžké otázky. Znáš už odpověď? Víš, za kým jít, když ti připadá, že ti celý svět padá na hlavu? Je ti bližší jasnovidce, nebo psycholog? Svěříš se radši svému trenérovi, nebo upovídané kadeřnici?

Každému, co mu patří

Přesně ta kto je. Každý potřebuje někoho, s kým by si mohl důvěrně popovídat, rameno, na kterém se může vyplakat. Právě proto si někdo povídá s nejlepší kamarádkou, nejlepším kamarádem, s některým z rodičů, učiteli, někdo zase s trenérem, mladším strejdou, vedoucím kroužku, prostě s někým, kdo má porozumění. Každý potřebuje něco jiného, aby se mohl otevřít. Důležité je, aby tihle všichni lidé, kteří mají naslouchat, byli citliví, chápaví a skutečně rozuměli problémům, se kterými se člověk setkává.

Myslíš, že toho nejlepšího, co ti vyhovuje ze všech nejvíc, už máš? Chyba! Všichni totiž, od maminky po trenéra, dělají, co můžou. Zkusíme se blíž podívat na lidi, kterým na tobě záleží a kteří ti jsou nablízku.

Kamarádi

Kamarádkám nebo kamarádům se člověk svěřuje nejradši. Kamarádům se může říct všechno. Ti totiž člověku rozumějí. A jak by ne, když prožívají tytéž problémy, pocity, city stejně silně jako ty! Ale pozor, když začne jít od tuhého a problémy narostou, nevidí do nich kamarádi vzhledem ke svému věku o nic lip než my, i když nás mají rádi.

Co takhle použít následující strategii - najít si mezi dospělými (blízkými příbuznými, učiteli, vedoucími...) někoho, s kým je možné otevřeně mluvit, a toho pak případně zasvětit do svých problémů a požádat o pomoc? Podpory kamarádů a spolužáků se přitom samozřejmě člověk nezříká. Bez kamarádů se nedá žít. A bez pomoci dospělých se nedá růst.

Učitelé

Do téhle kategorie patří učitelé, trenéři, vychovatelé, různí vedoucí a všichni, kdo se kolem vás vyskytují proto, aby vám pomáhali růst. Jsou to experti na mládež, ať proto, že to vystudovali, nebo i proto, že je práce s mládeží baví. Lze mezi nimi najít takové, kteří jsou otevření, ochotní, umějí naslouchat a poradit. Je skvělé, když to dělají diskrétně a nevnucují se. Jsou bohatým pramenem znalostí, zkušeností a pocitu bezpečí a to by si člověk neměl nechat ujít...

Rodiče

Ano, ví se o tom. Spíš na sebe křičíte, než abyste si spolu popovídali. Vaše světy jako by někdy byly vzdáleny miliony světelných let. No přece v tom hraje roli věk, říkáš si. Věkový rozdíl tu skutečně je a chápání ze strany rodičů taky (nebo aspoň snaha o chápání). Zpovzdálí své ratolesti sledují a chrání (ano, i když je nepustí ven). Rozhodně člověk neudělá chybu, když s nimi mluví otevřeně, když se jim svěřuje. Zdání klame, právě v nich lze najít lidi, kteří tě vždycky rádi vyslechnou, poradí a mají tě rádi. Možná někdy řeknou: „Už jsi dost velký/velká, to si musíš vyřešit sám/sama.“ „Nemůžu všechno dělat za tebe.“ Ale vždycky u nich lze najít podporu. Dovoľ jim vstoupit do svého světa. Jsou tu kvůli tobě. vyslechnou tě, „dají tě do kupy“ - nech je, aby tě měli rádi!

TEST: Kdo mi pomůže?

1. Mám problém:

- a) Vyřeším si ho sám/sama.
- b) Musím o tom někomu říct.
- c) Někdo mi poradí.

2. Nejvíc mi rozumějí:

- a) rodiče;
- b) učitelé;
- c) kamarádi.

3. Abych dospělý/á, potřebuji:

- a) kohokoli;
- b) kamarády;
- c) rodiče a učitele.

4. Nejlepší je:

- a) mít někoho, kdo mě vyslechnou;
- b) mít někoho, kdo mi rozumí;
- c) mít někoho, kdo mě má rád.

Řešení

Máš nejvíc odpovědí „a“:

Mít člověka, který tě vyslechnou, je dobré. Ale určitě ti může dát odpovědi, které hledáš, kdokoli? Pozor na to!

Máš nejvíc odpovědí „b“: Problémům je třeba čelit společně a ty to víš. Obrát se na toho, kdo ti opravdu rozumí a dokáže ti konkrétně pomoci je překonat. **Máš nejvíc odpovědí „c“:** Máš kolem sebe lidi, kteří tě mají rádi a pomáhají ti, kdyžto potřebuješ. Měj na paměti, že je to bohatství, a vnímej člověka, který tě má skutečně rád.

Máš podobný počet odpovědí „a“, „b“ i „c“:

Zkoušíš klepat na všechny dveře a hledáš pomoc u těch, kdo by ti ji podle tebe mohli poskytnout. Ale až ji budeš potřebovat doopravdy, vyber si pořádně!

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

Český král Jiří z Poděbrad

Jiří z Poděbrad se narodil v roce 1420. Od roku 1452 do roku 1458 byl správcem českého království. V roce 1458 byl zvolen českým králem a to přesto, že byl utrakvista. Jeho zvolení bylo podporováno i katolickou opozicí, neboť Jiří přislíbil poslušnost papeži a i pronásledovat kacířství. Volba Jiřího z Poděbrad za českého krále bylo činem vskutku historickým, poněvadž ve středověku platilo, že se panovníkem může stát buď člen některé vládnoucí dynastie, nebo příslušník vévodského rodu. Jiří byl pouze pán, takže teoretický nárok na korunu postrádal. V tomto směru mu velmi pomohla volba šlechtice Matyáše Korvína uherským králem roku 1458. V roce 1457 se Matyáš Korvín objevil v Praze v okovech a to jako rukojmí Ladislava Pohrobka, který tímto rozhodným způsobem řešil poměry v Budíně. Smrt mladičského českého a uherského panovníka Ladislava Pohrobka na podzim roku 1457 vysvobodila Matyáše Korvína z vězení a přivedla jej do domu Jiřího z Poděbrad. Jiří z Poděbrad pak zasnoubil svou milovanou devítiletou dceru Kateřinu se sedmnáctiletým Matyášem Korvínem. Matyáš Korvín a to jako vládce Uher, si pak odvezl z Prahy Jiříkovu dceru Kateřinu. Matyáš Korvín pak oslovoval svého tchána Jiřího „nejmilejším otcem“.

Matyáš Korvín se na mezinárodní scéně těšil velké oblibě. Matyáš vystupoval jako poslušný syn římské církve, zatímco český král Jiří se, v duchu rodinné tradice, hlásil k husitům. Naprostě většinu Evropy se proto pak Jiří z Poděbrad jevil jako heretik. První skutečná volba českého panovníka, neberouc v úvahu posvěcenost tradičních dynastií ani dědičné nároky žen, byla činem vskutku převratným tkvícím svými kořeny v husitské revoluci. Po letech nespokojenosti kališnického obyvatelstva s katolickými vládci se zdál být „husitský král“ Jiří z Poděbrad zárukou stability a pokoje v zemi. Avšak v katolických vedlejších zemích Koruny české (obojí Lužice, Slezsko) stejně jako na Moravě musel král Jiří překonat počáteční odpor a vydobýt si uznání i hrozbou síly. Přesto v těchto oblastech však plnou důvěru natrvalo nezískal.

Politickou linii krále Jiřího určovalo jeho úsilí být dobrým panovníkem „dvojího lidu“, tedy husitů i katolíků. Proto úzkostlivě dodržoval kompaktát. Zprvu se Jiřímu dílo obnovy země dařilo. Temná mračna potíží se však na obzoru objevila roku 1462, kdy papež Pius II. označil kompaktát za neplatný. Tento

krok povzbudil zahraniční i domácí katolíky, snící o restauraci předrevolučního stavu. Jiří se ohradil proti zrušení kompaktát. V roce 1466 byl prohlášen za sesazena, stížen klatbou a vyhlášením křížové výpravy. V té době vystoupila proti Jiřímu z Poděbrad i česká katolická šlechta.

Dcera českého krále Jiřího a manželka uherského krále Matyáše Korvína patnáctiletá Kateřina záhy po svatbě zemřela. Stalo se tak roku 1464. Po její smrti vzájemné vztahy mezi pražským a budínským dvorem ochladly až do mraziva. Po roce 1466 musel český král Jiří bojovat s odbojnými pány ve vlastní zemi a navíc český král narážel na dravého Matyáše Korvína, vládce Uher. Ten Valach, jak jej Jiří nazýval, odlupoval z Koruny české jednu zemi po druhé. Ovládal obě Lužice a na bráně hradu v Budyšině se nechal Matyáš zpodobit, jak dupe po podrobeném českém lvu.

Jiří se snažil nebezpečí předejít diplomatickou ofenzivou, jejíž podstatu tvořil návrh na ustavení spolku křesťanských panovníků. V roce 1465 český král Jiří vypravil diplomatické poselství do zemí západní Evropy v čele se Lvem z Rožmitálu. Cílem zamýšlené organizace mělo být odvrácení turecké expanze a zajištění míru v Evropě. Jiřího mírový plán však neuspěl, neboť zcela vědomě opomíjel papeže.

V roce 1467 Jiří z Poděbrad potlačil odboj české katolické šlechty. Nepokojů v Čechách využíval Havran (To jest Korvín) ke své další expanzivní politice. Matyáš uchvátil v té době mnohá slezská knížectví, ovládl Moravu a jeho vojska pronikla až ke Kutné Hoře a ke Kolínu. Jen rozhodnost královny Johany, která zastupovala nepřítomného krále, zastavila nebezpečí uherského náporu. K bitvě mezi vojsky Jiřího a Matyáše Korvína došlo v únoru 1469 u Vilémova v Železných horách. Matyášova vojska se ocitla v obklíčení. Jiří však svého soka Matyáše velkoryse propustil za slib, že zanechá nepřátelství. Stal se však pravý opak. Matyáš Korvín se dal 3.května 1469 hlasy katolických zástupců vedlejších zemí Koruny české a opoziční česko - moravské šlechty zvolit v Olomouci českým králem.

Mnohokrát Matyáš Korvín nedodržel slovo, které dal českému králi. Znovu a znovu porušoval dohodnutá příměří a divocí uherští jezdcí se rozjížděli po českých krajích. „Matyáš, táhna do Čech, všechno boří, vesnice i tvrze hoří, a kořisti jsou plné vozy, neboť kaž-

děho vojáka, bohatství hned přiláká.“ veršoval autor Starých letopisů českých. V roce 1470 probíhaly boje vojsk českého krále Jiřího a uherského krále Matyáše Korvína na Moravě. Jiří si zabezpečil pomoc polského krále tím, že zvolil jeho syna Vladislava Jagellonského za svého nástupce. Během podzimních měsíců roku 1470 se válka klonila v Jiřího prospěch. Krále Matyáše začal sužovat turecký tlak na jihu jeho země. Císař Fridrich III. Habsburský sledoval nevlídně Matyášovu rozpínavost. Vlivní magnáti, kteří až dosud stáli na Korvínově straně, se začali obracet proti němu. Na zimní obloze začala blikat hvězdička naděje, že vývoj událostí proběhne v prospěch českého krále. V roce 1471 Jiří z Poděbrad zemřel ve věku 51 let. Jeho smrt nebyla překvapením. Od mládí trpěl tloušťkou, jež mu bránila v pohybu a postupně se změnila v neforemnost. Bezprostřední příčinou skonu bylo onemocnění jater, snad tumor.

Zatímco obojí Lužice, Slezsko, Morava a čeští katolíci uznávali i po Jiřího skonu za svého panovníka Matyáše Korvína (nar. 1440 - zemř. 1490), syna bývalého uherského gubernátora Jánoše Hunyadyho, respektoval český sněm Poděbradovu vůli i česko-polské dohody z roku 1469. Českým králem zvolil polského prince Vladislava Jagellonského. Po smrti Jiřího z Poděbrad jeho nástupce Vladislav Jagellonský pak vládl v Čechách a Matyáš Korvín na Moravě, ve Slezsku a v Lužicích. Stalo se tak na základě sjednané smlouvy. K setkání obou panovníků došlo v roce 1479 v Olomouci. Když temperamentní Matyáš Korvín ve věku padesáti let zemřel v roce 1490 bez legitimních potomků, zvolili uherští stavové za svého krále právě Vladislava Jagellonského, jenž ve svých rukou opět sečil všechny země Koruny české.

Manželky Jiřího z Poděbrad

Jeho první manželkou byla Kunhuta ze Šternberka. Z tohoto manželství vzešlo šest potomků, kteří se dožili dospělého věku. Kunhuta ze Šternberků zemřela v roce 1449. Druhou manželkou byla Johana z Rožmitálu (1430 – 1475). Byla jedinou příslušnicí české šlechty, která se stala českou královnou. Její starší bratr Lev z Rožmitálu na Blatné, patřil k nejvýznamnějším diplomatům té doby. Zůstal katolíkem i jako věrný spojenec krále Jiřího.

Vstupem do manželství se hned Johana ujala šesti osiřelých Jiříkových dětí a byla jim dobrou matkou. I když se jí narodilo pět vlastních

dětí, v rodině nezavládly mezi dětmi nějaké sváry, což ukazuje na dobrý vztah mladé matcech k dětem z prvního manželství. Johana byla moudrá diplomatka. Byla také činná při formování Jiřího rané uherské politiky. Johana také u svého manžela prosadila propuštění bývalého Ladislavova zajatce Matyáše Korvína i jeho sňatek s Jiřího dcerou Kateřinou.

Svatováclavskou korunou byli oba manželé korunováni v květnu 1458. Johana byla vlivnou osobou královského dvora, snažící se o smírné narovnání mezi katolíky a utrakvisty. Roku 1467 se o její přímluvu ucházeli představitelé katolické strany před vypuknutím domácí války. Johana účinně podporovala svého manžela za války s uherským králem Matyášem Korvínem. Po manželově smrti v březnu 1471 se stala vykonavatelkou jeho politické závěti a pod jejím vlivem došlo k uznání polské kandidatury v Čechách. Krátce po zvolení polského prince Vladislava Jagellonského za českého krále však došlo k roztržce mezi Vladislavem a Johanou, protože Vladislav odmítl Johaninu nabídku se oženit s její nejmladší dcerou Ludmilou, které v té době bylo 15 let (1456-1503). Sňatek patnáctileté Ludmily s Vladislavem, synem polského krále Kazimíra, se sice v roce 1471 neuskutečnil, ale nástup Jagellonců ne český trůn v roce 1471 rozbíjel případnou koalici Polska s uherským vládcem. Ludmila se pak stala ženou lehnického knížete Bedřicha I. a jejich syn Bedřich II. patřil roku 1526 mezi kandidáty na český trůn a to jako vnuk českého krále Jiřího z Poděbrad a jeho manželky Johany z Rožmitálu.

Od léta 1471 žila královna vdova Johana na Mělníce a ještě v posledních letech svého života patřila k uznávaným vůdčím osobnostem království. Roku 1473 zahajovala zemský sněm, jenž se konal v Benešově, kde stavům připomínala politický program svého manžela a jeho snahu o kompromis mezi katolicismem a utrakvismem. O dva roky později, 12. listopadu 1475, královna Johana v Mělníku zemřela ve věku 45 let.

Osudy dětí Jiřího z Poděbrad

Dospělého věku se dožilo 11 dětí a to šest dětí z prvního manželství s Kunhutou ze Šternberka a pět dětí z manželství s Johanou z Rožmitálu. Povšimneme si životních osudů některých z nich, především tří synů Jiřího z Poděbrad z prvního manželství a připomeneme si osudy tří jeho dcer z druhého manželství a také jeho jediného syna, kterého měl se svojí druhou manželkou Johanou z Rožmitálu.

Z prvního manželství nejstarší syn Boček z Kunštátu a z Poděbrad (1446 – 1496) byl slabomyslný a z milosti svých bratrů žil na svých zděděných statcích ve východních Čechách (Potštejn, Litice, Častolovice).

O rok mladší Viktorin (1443 – 1500) byl příkladem statečného rytíře. Byl povýšen císařem na říšského knížete. V červnu 1469 tj. ve věku svých 26 let statečně bránil (a také ubránil) Uherské Hradiště proti Matyášovi Korvínovi. Poté se však nechal vyvést k jednání do Veselí nad Moravou, kde upadl do léčky, byl zajat a odvezen do Uher. Za vysoké výkupné a na čestné slovo byl pak propuštěn ze svého vězení na trenčinském hradě. Viktorin přestoupil ke katolictví a stal se horlivým zastáncem Matyáše Korvína, který se po smrti Jiřího z Poděbrad nechal v Olomouci zvolit českým králem.

Avšak Matyášovi Korvínovi se Viktorin nezavdělil. Jako dobrý vojenský strateg a statečný rytíř a také jako syn českého krále byl Viktorin nadále pro Matyáše Korvína nebezpečný. Matyáš měl zájem odejmout Viktorinovi především jeho ekonomické zázemí a tak Viktorinovi bez milosti sebral Opavsko i město Kolín. Viktorin se tak stal bezdomovcem a dožíval pak na statcích svého švagra Fridricha Lehnického, manžela jeho nevlastní sestry Ludmily.

Za svého nejschopnějšího syna považoval Jiří z Poděbrad svého třetího syna Jindřicha (1448 – 1498), který se pyšnil titulem knížete münsterberského a to podle panství ve Slezsku, dnešní Zikbice. Také Jindřich se po smrti svého otce přiklonil na Matyášovu stranu, ale ani Jindřich se Matyášovi Korvínovi nezavdělil. Matyáš měl zásluh také na jeho statky a to především ve Slezsku. Pokus münsterberského knížete vzepřít se Matyášově tlaku a uchránit si svůj majetek skončil v roce 1487 porážkou a vítěz Matyáš Korvín si diktoval kruté podmínky. Matyáš sice velkoryse ponechal Jindřichovi vládu v malé slezské zemi, ale za tento svůj ústupek Korvín synům Jiřího z Poděbrad obratem zabavil panství Kostomlaty a také zámek v Poděbradech.

Z druhého manželství s Johanou z Rožmitálu měl Jiří z Poděbrad pět dětí, čtyři dcery a jediného syna Hynka. Kníže Hynek se stal nejznámější z potomků Jiřího z Poděbrad, neproslul však na poli válečném či v diplomacii, ale zapsal se do literatury jako uznávaný básník a překladatel. Kníže Hynek přeložil do

Setkání Jiřího z Poděbrad s Matyášem Korvínem u Vilémova roku 1469

češtiny některé z povídek Giovanniho Boccaccia a sám složil také eroticky zabarvenou báseň Májový sen. Renesanční kulturní proudy pochytil kníže Hynek při svém pobytu u dvora krále Matyáše v Budíně a pak při svých cestách do Itálie. Lásku k ženě nehledal Hynek z Poděbrad jen v galantní rytířské literatuře. Soupeřící básníci označovali Hynka za „proslulého porušitele panen“.

Dcery z královských rodů byly provdávány za významné velmože, prince, následníky trůnu v jiné zemi. Byly provdávány za panovníky v cizí zemi; měly pak významnou diplomatickou úlohu při mezinárodním jednání a vyjednávání mezi královskými rody obou zemí. Z dcer z druhého manželství Jiřího z Poděbrad s Johanou z Rožmitálu nás zaujala především dvojčata Zdena (1449 – 1510) a Kateřina (1449 – 1464). Manželem Zdeny se stal saský vládce Albrecht s přízviskem Udatný. Patřil k respektovaným a také obávaným válečníkům středověké Evropy. Českému králi vracel území, jež vlastnil v Krušných horách, a posiloval naději, že by Jiří z Poděbrad mohl uspět jako kandidát na říšský trůn.

Osud Kateřiny již známe. Byla manželkou Matyáše Korvína. Zemřela brzy po svatbě v patnácti letech. Byla oblíbenou dcerou Jiřího z Poděbrad a její odchod na věčnost českému králi zasadil krutou ránu a zmařil mnohé jeho naděje.

Zmiňovali jsme se také o osudu dcery Ludmily, která měla být provdána za polského prince Vladislava Jagellonského. Sňatek se však neuskutečnil. Ludmila se stala manželkou knížete Bedřicha-Fridricha Lehnického. Jejich syn Bedřich II., vnuk Jiřího z Poděbrad, kandidoval v roce 1526 na Český královský trůn.

Alena Kulheimová
Česká republika

Paths of Glory and Tribulations

The late 1970's brought about some improvements in relations between communist Czechoslovakia and its neighboring democratic countries, as well as continuous protests against the violations of human rights by the communist government. The Charter 77 had an obvious impact on the world opinion despite the regime's attempt to silence all its signatories. On the bright side the *in petto* nomination of Cardinal Tomášek by Pope Paul VI in 1976 and the election of the Polish archbishop Karol Wojtyła as Pope John Paul II in 1978, proved to have a long ranging positive effect on future developments of central and eastern European countries.

1975

January 1 Increases in the prices of Soviet oil hurt the Czechoslovak economy, which depends heavily on it for its energy needs.

February Alexander Dubček's October 1974 letter to the Federal Assembly is made public. Gustáv Husák attacks Dubček suggesting that he should leave the country if he is not happy.

March The West German foreign minister Hans-Dietrich Genscher visits Prague, signaling an improvement in relations between the two countries.

May 29 After months of maneuvering, including amending the constitution and talks with the Soviets, Husák replaces the ailing Ludvík Svoboda as president of the republic. The constitution is amended but Svoboda cannot be persuaded to resign as there are no constitutional means to remove a president unable to perform his duties.

July 30-August 1 The Helsinki conference takes place. Thirty-three European countries, including Czechoslovakia, as well as the United States and Canada, sign the Final Act which includes respecting human rights and accepting the territorial changes caused by the end of World War II as final.

August Relations between West Germany and Czechoslovakia become strained after West German citizens violate Czechoslovakia's territorial integrity by trying to smuggle several East Germans out of Czechoslovakia by helicopter.

1976

February Austrian Chancellor Bruno Kreisky visits Czechoslovakia and signs an agreement on the relaxation of border travel procedures, economic cooperation, and cultural exchanges.

April 12-16 The Communist party meets and reelects Gustáv Husák as general secretary; the Central Committee is enlarged to 121 members from 115. The chief themes of the 15th party congress include unity, stability, continuity, and moderation, while proclaiming loyalty toward the USSR and attacking right-wing revisionists.

May Pope Paul VI appoints 21 new cardinals worldwide, including one *in petto* as the archbishop of Prague due to the poor relations between Czechoslovakia and the Vatican.

July 27 Czechoslovakia, East Germany, Sweden, and the Soviet Union launch *Intercosmos 16*, a cooperative satellite that will study the sun's ultraviolet and X-ray radiation and its effects on the earth's upper atmosphere.

July and September Seven members of the rock groups the Plastic People of the Universe and DG 307 receive prison sentences ranging from eight to 30 months for spreading anti-socialist ideas in their songs.

October 22-23 Elections are held for federal, state, and local representative bodies: the federal legislature, the Czech and Slovak National Councils, and the people's committees. Only candidates approved by the Communist-controlled National Front run and are elected.

December 10 Under pressure from West European Communists, the government releases four prominent dissidents imprisoned in 1972.

1977

January 6 Two hundred forty-two prominent persons sign Charter 77, a resolution that accuses the government of violating human rights that it agreed to uphold by signing the Final Act of the Helsinki Con-

ference in 1975. The government arrests those signatories who unsuccessfully try to deliver the document to the Federal Assembly, the federal premier, and the Czechoslovak News Agency. The charter is then subsequently released to the foreign press. By word of mouth and foreign broadcasts, the Czechoslovak public learns about Charter 77, and several hundred more people sign the document in the coming months. Several people receive prison terms, including journalist Jiří Lederer who later in the year receives a three-year prison sentence for signing the charter.

January 26 The U.S. Department of State condemns Czechoslovakia for violating the 1975 Helsinki Agreement by arresting and harassing the members of Charter 77 earlier in the month.

July 1 The government increases the prices of certain foodstuffs up to 50 percent and up to 40 percent for some consumer goods.

October Czechoslovakia and East Germany sign a new 25-year treaty of friendship, cooperation, and mutual assistance.

Václav Havel, the dissident playwright and member of Charter 77, receives a 14-month prison sentence for his role in the charter movement, but he is released four months later.

1978

January Jiří Hájek, one of the official spokesmen for Charter 77, claims in an interview with the West German magazine *Der Spiegel* that Charter 77 is not a movement, but it is rather an initiative by citizens in response to the Czechoslovak legal system.

After long negotiations with the Vatican, Slovakia becomes a separate ecclesiastical province with an archbishopric at Trnava, and Cardinal František Tomášek officially becomes the archbishop of Prague.

April Gustáv Husák visits West Germany, the first visit ever made by a Czechoslovak president. He and West German Chancellor Helmut Schmidt sign an agreement calling for closer relations between

Cardinal František Tomášek, archbishop of Prague

the two countries. A cultural agreement, signed by the foreign ministers of the two countries, calls for cooperation in science, culture, and education.

May-June A Soviet delegation, led by Leonid I. Brezhnev, visits Czechoslovakia and signs the Joint Declaration on the Further Development of Fraternal Friendship and All-around Cooperation of Czechoslovakia and the USSR.

June The USSR chooses Captain Vladimir Remek of the Czechoslovak armed forces as the first foreign cosmonaut for a space shot as a reward for Czechoslovakia's contribution to *Intercosmos*, the joint space program of the USSR and the countries of the Eastern Bloc.

August 21 Charter 77 issues a statement on the 10th anniversary of the Warsaw Pact invasion, asserting that the invasion and the continued occupation of the country by Soviet troops are illegal.

October 16 The Czechoslovak media downplays the election of the Polish archbishop Karol Wojtyła as Pope John Paul II in an attempt to downplay the event.

November Charter 77 issues an open letter to the United Nations Secretary-General and the leaders of the countries who signed the 1975 Helsinki Agreements asking them to investigate human rights violations in the country.

The International Labor Organization based in Geneva publishes a document charging the Czechoslovak government with discrimination against the members of

Charter 77 by denying them employment or arbitrarily removing them from jobs.

1979

May The authorities arrest 11 leading members of Charter 77, including the playwright Václav Havel, on charges of subverting the authority of the state.

July 20-23 The government steeply increases the prices on gasoline, electricity, fuel oil, telephone and postal rates, and children's clothes an average of 50 percent. The period before the price increases went into effect was marked by panic buying and hoarding.

September 20 General Ludvík Svoboda, president from 1968 to 1975, dies at the age of 83.

October Six of the Charter 77 members arrested in May, including Václav Havel, receive sentences ranging from two to five years.

December 31 Czechoslovakia, following the lead of the Soviet Union, abstains when the United Nations Security Council votes on a resolution calling for economic sanctions against Iran if it refuses to set free all American hostages it holds.

František Hrabal, a dissident and member of Charter 77, is released from prison after serving 14 months of a three-year sentence on charges of subversion stemming from distributing Charter 77 materials.

1980

January 3 Jiří Lederer, a leading dissident and signer of Charter 77, is released from prison after three years. In September he is forced to leave the country after being detained three times; he goes to West Germany where he seeks political asylum.

March and April Increasingly worried by events in Poland concerning the independent Polish trade union Solidarity, the government cracks down on dissidents by breaking up lectures in private apartments, detaining some of the participants, and deporting non-Czechoslovak citizens including British scholars William Newton-Smith and Anthony Kenny.

May President Husák proclaims a general amnesty, excluding political prisoners, to honor the thirty-fifth anniversary of the liberation of the country from Nazi rule.

May 12 The International Labor Organization in Geneva again criticizes the Czechoslovak government for firing people who had signed Charter 77, which goes against an international agreement that Czechoslovakia had signed regarding the right to work and discrimination in the workplace.

May 22 The Federal Assembly reelects Communist hard-liner Gustav Husák as president for a second term of five years.

June 2 The authorities arrest 15 signers of Charter 77 in a dissident's apartment in Prague on charges of holding an unauthorized meeting.

July 9 In a hail of bullets, three Czechoslovaks and a dog swim across the Morava River to freedom in Austria.

August 25 In an attempt to avoid strikes as in Poland, the Czechoslovak Communist party orders its factory committees and managers to become more attuned to the interests of workers and to be more sensitive to workers' complaints.

September The authorities detain and question about 30 of the most prominent members of Charter 77 concerning two letters: one of support for the Solidarity strike in Poland and the other, addressed to the European Conference on Security and Human Rights to be held later in the year in Spain, detailing violations of human rights in Czechoslovakia.

October Czechoslovakia follows East Germany's example by closing its border with Poland to free travel in an attempt to keep Polish problems from spreading to Czechoslovakia.

Work stoppages are reported in Ostrava, where the population receives Polish television and is informed about events in that country.

November Husák pays a surprise visit to Ostrava, attempting to calm the reported uneasiness of the region.

November 13 Griffin Bell, the head of the U.S. delegation to the East-West Conference in Madrid called to discuss human rights and cooperation in Europe, denounces Czechoslovakia for harassing and imprisoning members of Charter 77.

December 12 Jaroslav Šabata, the former spokesman for Charter 77, is released after 23 months in prison, only to be rearrested the same day in Prague.

Tony Jandáček

THE TRIUMPH OF MARY'S IMMACULATE HEART

People sometimes ask me what they can do to counter the negative effects of our decadent society. My answer always comes down to two things: be truly Catholic and be Marian. This is the formula for transforming our world, and when these commitments are fully in place, everything else follows. There are many ways to be a good foot soldier of Mary and the Church, but let me give you one excellent example.

On the morning of May 13th of 1981 the world waited with baited breath to see if Pope John Paul II would survive the assassination attempt on his life by a crazed Turkish gunman operating under orders from Communists. It was the feast of Our Lady of Fatima, and in gratitude for saving his life, the Holy Father went to Fatima the following year on her feast day to re-consecrate himself and his papacy to her Immaculate Heart. Something in John Paul's experience of being targeted by a murderer, surviving miraculously and re-consecrating his life to Mary is paradigmatic for all of us: it symbolizes the triumph of Mary's Immaculate Heart over the culture of death. John Paul will be known in history for his brilliant defense of the sanctity of human life and for his immense love of Mary. In fact, he showed us that consecration to Mary and dedication to life are synonymous realities.

This was borne out by what happened just hours before the assassination attempt. On the morning of the day that he was felled by Ali Agca's bullet, Pope John Paul signed two documents formalizing the Virgin Mary's counter-attack on the culture of death. That morning he

established both the Pontifical Council for the Family and the John Paul II Institutes for Marriage and the Family worldwide. It is hard to imagine two works of the Church that have done more to strengthen the divine instituti-

ons of marriage and the family than these. The Council has been a bastion of pastoral defense of the family like no other for the past twenty-five years, and the JP2 Institutes have literally transformed the Church's theology of marriage by propagating and deepening John Paul's "theology of the body" throughout the entire world. Many Catholics may not be aware of the work of these institutions, but certainly the Church as a whole has benefited immensely by their apostolates.

Consecration to Mary and defense of these sacred realities are intimately connected in the Church's fight against modern errors. I can think of no other period in history where Mary's messages have been so urgent in defense of life, marriage and family. Her Immaculate Heart cannot be neutral to the devil's shock and awe campaign against God's plan for us which, as John Paul said so often, passes through the family in a very tangible way. Mary has chosen to meet us there at the crossroads of the modern conflict with the prince of evil. Her battle plan is to involve us in a heroic effort to protect life, marriage and the family at a time when it is most under attack.

In practical terms, everyone who rejects the cultural poisons...and the myriad attacks on everything sacred is engaging in Mary's battle. Some do battle by coming out of the murky cultural darkness and producing the fruits of conversion for all to see. Others engage the enemy by deliberately teaching the abundance of Catholic truth on these subjects to the young. Many more will infuriate the devil simply by living their marriages and family lives according to Catholic teachings. There are many ways to be Mary's foot soldiers.

We all want to make this world better, indeed to transform it into the Kingdom of God. The way to do it is to be a faithful Marian Catholic. That is the Triumph of Her Immaculate Heart-one heart at a time (Vol. 1, #17, 2006).

*By Fr. Thomas Euteneuer
Shepherds of Christ Ministries 2006/1*

KRÁSY NAŠÍ VLASTI

Vínečko bílé, jsi od mé milé...

CHARDONNAY - je samostatný kultivar burgundského bílého, nese název vesničky z Francie, odkud pochází. Dává víno vyšší jakosti než burgundské bílé, je plnější, aromatičtější, s jemnou harmonií.

IRSAY - OLIVER - vyšlechtěný v Maďarsku křížením Čabaňské perly a Bratislavského bílého. Víno je zlatožluté barvy výrazně typické vůně, velmi pronikavé, chuť plná, vysoce aromatická, připomínající muškátové víno, svým charakterem ne tak příjemné. Velmi vhodné do vín známkových a do směsí.

MOPR - Muškát Ottonel x Prachtraube - novější kříženci vypěstovaní ve šlechtitelské stanici vinařské v Polešovicích. Aromatické kultivary používané jednak jako školní, jednak k výrobě vína. Kříženců je několik.

MUŠKÁT OTTONEL - pochází pravděpodobně z Francie, u nás tvoří jen doplňkovou odrůdu. Víno je zlatožluté barva se specifickou muškátovou vůní. Chuť plně aromatická, která je zvláště příjemná při zachování cukerného zbytku. Většinou se používá do směsí při výrobě známkových vín. Víno je oblíbené zvláště v dámské společnosti.

MÜLLER THURGAU - odrůda byla vyšlechtěna křížením Ryzlinku rýnského a Sylvánského zeleného koncem minulého století ve Švýcarsku. Pro výborné pěstitelské vlastnosti a svou plastičnost a nenáročnost je dnes u nás nejrozšířenější odrůdou. Víno je zelenkavě žluté barvy, s typicky jemně muškátovým až broskvovým buketem a příjemnou harmonickou chutí.

NEUBURSKÉ - pochází z dolních Rakous, velmi byla tato odrůda rozšířena v minulém století, pak rozšíření pokleslo vzhledem k častému sprchávání hroznů. Víno je barvy zelenkavé až žluté, příjemné vůně připomínajících nádech kouře. Je vyhledáváno znalci a milovníky vín, proto se udržuje v našem sortimentu i přes pěstitelské potíže.

PÁLAVA - nová odrůda vyšlechtěná v Perné křížením Tramínu a Müller-Thurgau. Víno s intenzivní, tramínovou vůní, lahodné, plné a harmonické, ohnivé, v chuti s výrazným kořínkem.

RULANDSKÉ BÍLÉ - pochází z Francie, u nás je nejrozšířenější ze špičkových vín. Víno zrání získává zelenožlutou až zlatou barvu s typickou vůní po Botritis cinerea (chlebovinou). Chuť je plná, víno potřebuje vyzrállost dvou i více let. Nejvyšší jakosti dosáhneme při napadení ušlechtilou plísní Botritis cinerea v dobrých ročnících a přezrávání hroznů.

RULANDSKÉ ŠEDÉ - vzniklo jako pupenová variace z odrůdy Burgundské modré. U nás se v poslední době rozšiřuje díky kvalitní klonové selekci. Víno má vyšší barvu, typickou chlebovitou vůni i chuť, je velmi extraktivní s vyšším obsahem alkoholu. Podobně jako Rulandské bílé dosahuje vysoké kvality po vyzrávání v sudě nebo v láhvi.

RYZLINK RÝNSKÝ - pochází z Porýní, patří mezi pozdní odrůdy. Víno je barvy zelené až žluté, vůně slabě muškátová, připomínající vůni kvetoucích lip, chuť plná a harmonická, vyniká zvláště ležením vína na sudě nebo v lahvičce. Nejvyšších jakostí vína se dosáhne při přezrání hroznů, pozdními sběry. Rýnský výběr patří mezi nejkvalitnější vína a proto víno z dobrých ročníků nazýváme "králem vín a vínem králů".

RYZLINK VLAŠSKÝ - jeho původ je neznámý, ve střední Evropě dosti rozšířený, u nás jedna z nejvíce pěstovaných odrůd. Víno vyzrává později, vyznačuje se světle zelenou barvou s jemnou nevtíravou vůní a svěží chutí, s tropickou kyselinkou. Většinou se používá pro výrobu známkových vín nebo jako suroviny pro výrobu šumivých vín.

SAUVIGNON - pochází z Francie, u nás není příliš rozšířen. Víno světlé až zelenožluté barvy s typickou chutí po kopřivách, broskvích nebo až černém rybízku podle ročníku a polohy, což se projevuje i v chuti. Nazráváním v láhvi se tato chuť mění na harmonické lahvové zralé víno.

SIEGER - kříženec Madlenky rané a Tramín červený. Chuti intenzivní muškátové, nízký obsah kyselin.

SYLVÁNSKÉ ZELÉNÉ - pochází pravděpodobně z Rakouska, současně se již nerozšiřuje, protože nesnáší vysoký způsob vedení. Víno je barvy sytě zelené, s jemnou vůní - u mladých vín trvanoucí, později dosahuje tropického lahvového buketu s chutí plně extraktivní.

TRAMÍN - původ není přesně znám. Patří mezi méně rozšířená vína, ale vysoce kvalitní, zvláště díky typickému buketu. Víno je barvy zlatožluté, s velmi silnou a těžkou vůní, chuti lahodné. Má nízký obsah kyselin. Svým celkovým charakterem připomíná těžká jarní vína. U nás jeho předností využíváme při výrobě známkových vín.

VELTLÍNSKÉ ČERVENÉ RANÉ - usuzuje se, že pochází ze severní Itálie, u nás v posledních letech velmi rozšířená odrůda pro vysokou úrodnost a ranost dozrání, hlavně na Slovensku a jižní Moravě. Víno má sytější barvu, bez osobitého buketu s nižším obsahem kyselin, lahodné a plné, rychle dozrává a hodí se ke zcelování vín.

VELTLÍNSKÉ ZELÉNÉ - původ není znám, velmi rozšířená odrůda v Dolním Rakousku a také u nás. Podle vyzrállosti ročníku dává vína běžná stolní, ale i vysoce jakostní, světlé až nazlátlé barvy s medově lipovou vůní, podobně jako ryzlink vlašský tvoří u nás hlavní podíl známkových vín, získal zlatou medaili v roce 1978 na mezinárodní výstavě vín v Míšni.

Vínečko rudé, jsi od té druhé...

ANDRÉ - nová odrůda vyšlechtěná křížením Svatovavříneckého a Frankovky ve Velkých Pavlovicích. Začíná se rozšiřovat pro své dobré pěstitelské vlastnosti i kvalitní vysoce barevné víno. Blíží se svým charakterem jižním vínům.

CABERNET SAUVIGNON - pochází z Francie. Víno je rubínově červené barvy, zajímavé a osobité vůně i barvy. U nás je velmi vzácné.

FRANKOVKA - původ není přesně znám. Bývala rozšířena v Rakousku a Německu, v minulosti u nás, ale v poslední je pro své horší pěstitelské vlastnosti vytlačena Svatovavříneckým. Víno světlé červené barvy až ohnivé, jemnou kyselinkou. Patří mezi tvrdší červená vína.

RULANDSKÉ MODRÉ - pochází z Francie, u nás málo rozšířená odrůda pro menší úrodnost, ale při použití selektovaných materiálů dává uspokojivé výsledky a kvalitní sklizeň. Víno je barvy červené s cihlově rubínovým odstínem. Vůně i plnost vynikne až po několikaletém dozrání, kdy připomíná vůni mandlí a chuť je květnatá, harmonická, velmi ušlechtilá.

SVATOVAVŘINECKÉ - původ není znám, je velmi rozšířené v Rakousku a také u nás je nejrozšířenější modrou odrůdou pro své vysoké sklizeň a menší náročnost na pěstování. Dává tmavě červené až rubínově červené víno s jemnou svěží vůní a plnou až sametovou chutí. Připomíná povidla až černý rybíz. V horších ročnících má vyšší obsah kyselin. V dobrých ročnících dosahuje vynikající lehké chuti a harmonickým poměrem kyselin a tříslovin.

Přehled druhů moravských vín a jejich vlastností: www.sklepymoravy.cz

Foto na zadní straně: Moravské vinné sklípky - skanzen ve Strážnici

